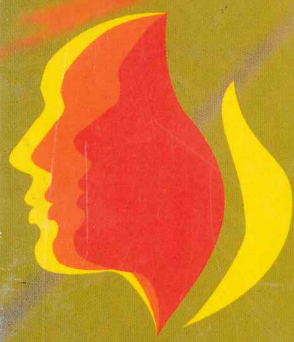

KARANTİNA KARANTİNA KARANTİNA

Genç Öncüler

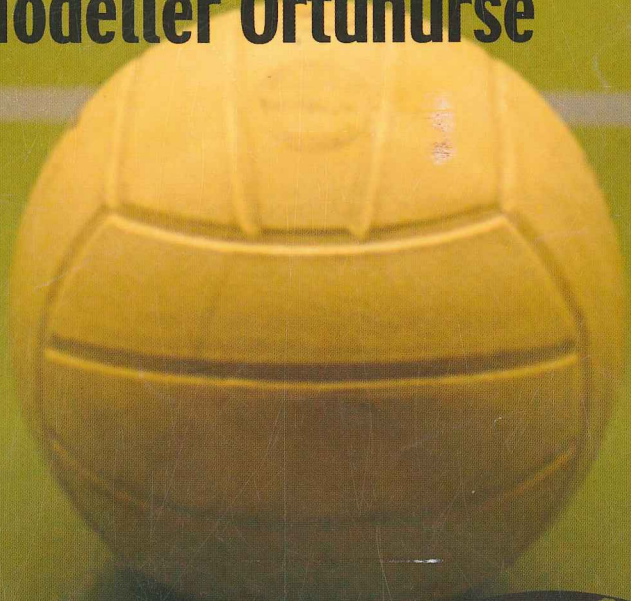

Haziran 2008
Sayı 42
3 ytl
Aylık
Gençlik
Dergisi

YILIN SİYAHISI

Rol Modeller Örtünürse

ÖSS, Coşkumuzu da Eritiyor

Tembel miyiz Ey Halkım ?

GÖSTER KENDİNİ

OBJEKTİFİME TAKILANLAR

Her fotoğraf bir hikaye...

bin hikayeye açılan bir kapı...

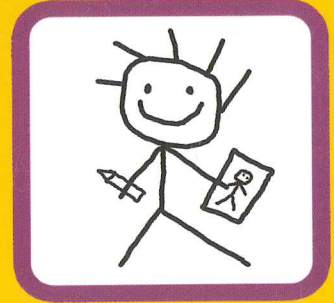
"Objektifinize Takılanlar"ı hikayeleriyle birlikte
Genç Öncüler'de yayımlanmak üzere bekliyoruz...

ÇİZER MİSİN?

Genç Öncüler'le "Çiz"me'yi aşın!

Sadece çizme Göster Kendini, gönder eserini.

Çizer misin o halde artık eserlerini yayımlatabileceğin
bir yer var.

YAZAR MİSİN?

Bir çok yazar daha sen yaşlardayken yazmaya başladı. Ama birçoğu ancak çok sonraları senin onları gördüğün makama oturdu. Önce ne yazacağına karar ver. Konuyu seçtikten sonra o konuyu en iyi hangi türde ifade edeceğini düşün. Seçtiğin yazı konusu araştırma yapmayı gerektiriyor mu? O zaman tabii ki hemen internete koşma. Sözlükler, ansiklopediler, makaleler, tarih kitapları ve daha birçok kaynak esere ve kütüphanelere başvur. Yoo benim bunlarla işim yok diyorsan, içimdekileri dökeceğim diyorsan en azından düşüncelerini belli bir önceliği, sırayı gözeterek yazmaya çalış.

Sahibi

Umran Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Ömer Miraç Yaman

Yayın Sorumlusu

Zafer Özdemir

Yayın Kurulu

A. Muhsin Yıldız, Elyesa Koçtak,
Hüseyin Buladı, Murat Çelik,
A. Zeynep Toprak, Erva Günay,
Dilaranur Kara, Elif Yaman

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar

İbrahim Altunkes, Cüneyt N. Mirza,
Hayri Gümüş, Murtaza Koçak,
Semih Özdemir, Sefa Öztürk, Mer-
yem Lübeyne Bal, Ebru Cengiz

Adres

Mega Center C34 Blok Kat:2
Bayrampaşa - İstanbul
Tel: (0212) 640 01 22-23
Fax: 640 01 25
iletisim@genconculer.com
gonculer@gmail.com

Grafik Tasarım

Pro-j Sanat

Baskı: Artus Basım

Huzur Mh. İmamçesme Cd.
Günel İş Merkezi No:14/1
Seyrantepe İstanbul
Tel: (212) 289 88 80

“Yılın Smacı”

İçinde yaşadığımız sistem, sınavlarla, anlamsız yarışlarla insanları öğütmeye çalışırken; bu insanların en önemli rol modellerinden biri, medyada model olarak kalamayacak bir tutum sergiledi. Yanlış mı yaptı? Tesettüre girmenin nesi yanlış? Ama mesele haline getirilen yanlış yapıp yapmamasının ötesinde onun sahip olduğu rol model kimliğe aykırı hareket etmesiydi. Acaba insanların rol modellerini ve onların hangi inançlara, hangi kılıklara girmesine nasıl bir anlayıştan hareketle belirlemeye çalışıyorlar? Aysun Özbek, Hakan Şükür gibi isimlerin şahsında, medya, hangi sebeple, spora varıncaya kadar bu ülkede yaşayan insanların inançlarını uzaklaştırmaya çalışıyor?

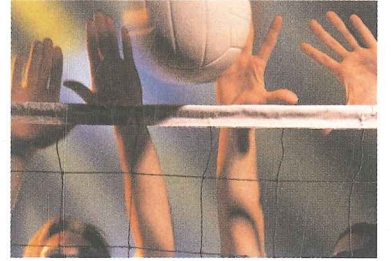
Medyanın şahsında beliren, Özbek ve Şükür sendromunun işlendiği yazıların dışında Genç Öncüler’de bu sayı; ÖSS bezginliği, tatil ve tembellik kültürü, Karantina’da ilginç konular, Biz’den Bir Bakış’ta Makedonyalı Muhsin Kurtiş ve Frene Basmak gibi yine heyecan dolu bölüm ve sayfalar sizleri bekliyor.

İçindekiler

4

“Yılın Smacı”

Zafer Özdemir

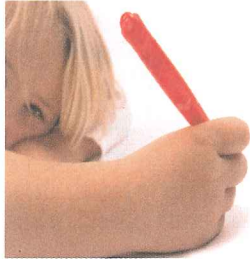

7

ÖSS, Coşkumuzu da Eritiyor

Sercan Karadoğan

12

Tembel miyiz Ey Halkım ? Murtaza Koçak

16

İŞGALLE GEÇEN 60 YIL

Hüseyin Buladı

Yaz İcin Kitap ve Film Önerileri

Sayfa 36

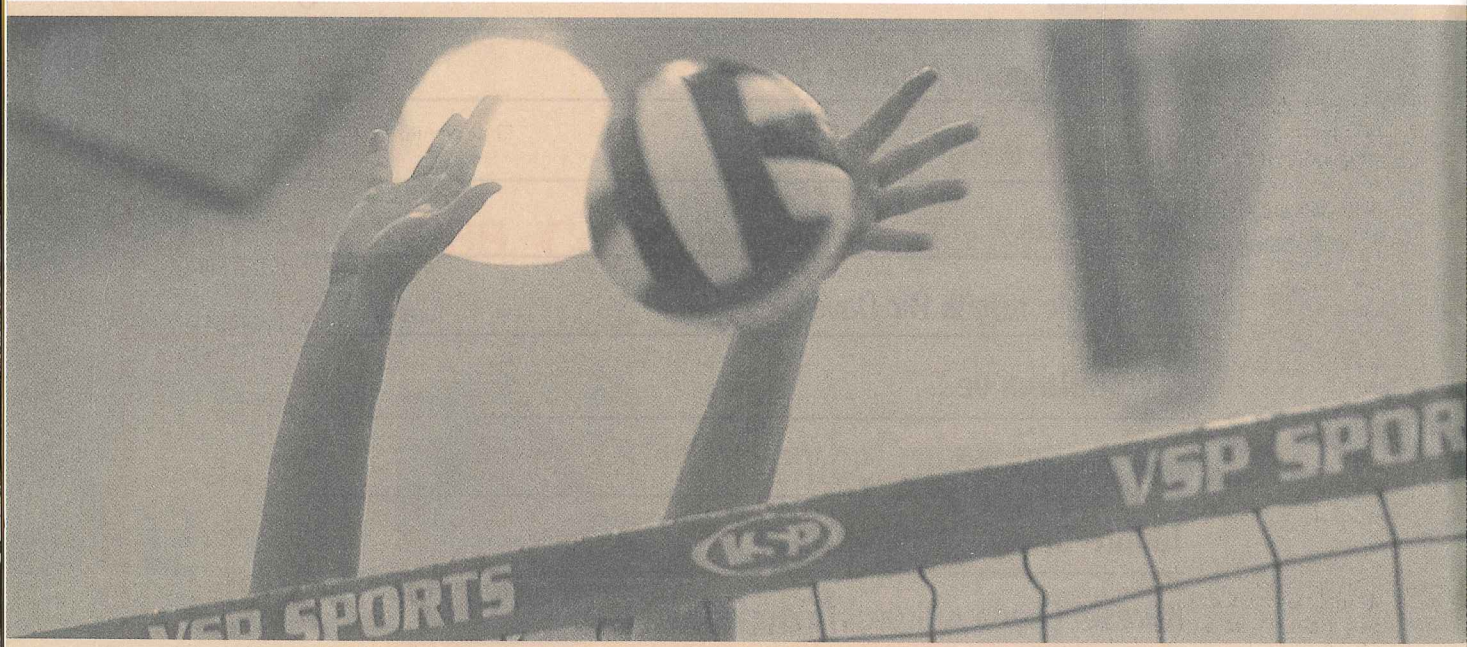
Karantina	8
ÖSS Hayatımızın Amacımı ?	10
Bizden Bir Bakış	14
Frene Basmak	18
Bir Hayale Küçük Bir Davet	20
Kuruntularım ve...	24
İstasyon Düşleri	25
Tarihte Bu Ay	26
Küresel Çağda Kültürel Değerlerimiz	27
Objektifime Takılanlar	28
İstanbulda Bir Cevelan - Etkinlik	30
Kültür - Sanat	28

“Yılın Smacı”

Voleybol milli takımının
en önemli oyuncularından Aysun Özbek örtüdü.

Zafer Özdemir

“Akil isen can gözün aç, tut kulak bu sözüme
Bir değirmendir bu dünya öğütür bir gün bizi”
Cahidî Ahmed Efendi

Voleybol milli takımının en önemli oyuncularından biri **örtüdü** ve yüzü besmele görmüş şeytana dönen “bir kısım medya” hemen çullandı Aysun Özbek’in üstüne. Tıpkı “kutlu doğum haftasına yakışır bir maç olsun” temennisi üzerine Hakan Şükür’ün üstüne gidildiği gibi üstüne gidildi tesettüre giren voleybolcunun. Üzerine gidilmek ne kelime, taarruz edildi adeta.

“Yılın Smacı!” başlığıyla verilen haberlerden birinde, gençlerin en önemli rol modellerinden biri oldu-

ğu söyleniyordu tesettüre giren oyuncunun. En önemli rol modellerden biri, adeta yoldan çıkmış, nükleer bir reaksiyonu, saldırıyı tetiklemişti. “Haddini bildirin, yılanın başını ezin, ateşi büyümeden söndürün? edası vardı bu haberlerde.

Hakan Şükür, Aysun Özbek veya bir başka “idol”, “kahraman”, “meşhur”: Toplum, insanı onlar, rol modeller şekillendiriyor. Örnek gösterilen şahsiyetler, davranışlar gidilecek yönü gösteren tabelalar gibi yolumuzu çiziyor. Konuşmadan, kişiliğimizi oluşturu-

madan önce onlara bakıyoruz. Onlar, göz önünde, el üstünde tutulanlar. Onlar, rol modeller, üzerine yatırım-hesap yapılanlar, ümit bağlananlar. Uğraş, branş ve meslek alanlarını aşmış, farklı bir değer yaratmış tipler. Onların giydikleri modayı, hobileri 'trend'i belirliyor, "onların tarzı" prim yapıyor.

Bu yüzden futbol sadece futbol değil! Bu yüzden, Hakan Şükür sadece Hakan Şükür, Aysun Özbek sadece Aysun Özbek değil. Onlar; değerler arasındaki mücadelenin de bir parçası, insanları kendi değerlerinden uzaklaştırmak isteyenlerin de umudu. Bunlara göre rolmodeller; kendilerinden beklenilene yerine getirmeli, rollerini oynamalıdır. Onlar Batılı gibi olmak ve kapitalist kültüre bağlanmak gayesinin dışında bir görüntüyle bu âlemden yer bulamazlar. "Batılı değerler" dışında bir imajla örtünemezler. Başka bir yol, kişisel bir tercih sunamazlar. Hıristiyan, Yahudi, Budist olabilirler; çünkü bu dinler özleri itibarıyla olmasa da pozisyonları itibarıyla Batılıdır. Haç çıkartabilir, Cumartesi yasağına uyabilir, yoga yapabilirler; çünkü bunlar postmodern Batılı kültürün bir parçasıdır artık. Ama cuma namazına gidemez, oruç tutamaz ve örtünemezler. Eğer böyle yapmazlarsa; yoldan çıkmış, umutları boşa çıkartmış olmakla kalmayıp başkalarını da yoldan çıkartmış olabilecekleri için müsamaha gösterilemeyecek bir kabahatin odağı haline gelirler.

Voleybol milli takımının en önemli oyuncuların-

Asım'ın Nesli Genç Öncüler

Sizin En hayırlınız Kur'ân'ı Öğrenen ve Öğretendir

Sz. Muhammed (s.)

"Asım'ın Nesli Diyordum Ya...
Nesilmiş Gerçek"

Boşana savaşmadın
Boşana yaşamadın
Boşana ölmedin!..
Sezai Karakoç

dan Aysun Özbek, örtünerek işte böyle bir kabahat işlemiştir. Ne kabahati "bir kısım medya"ya göre Aysun Özbek; çok ayıp etmiş, belki yarasaları çiğnemmiş hatta güna-

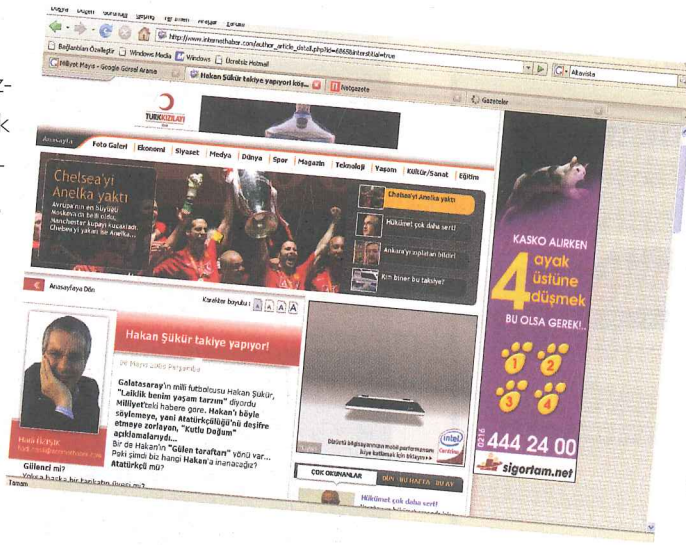
ha bile girmiş olabilir, görünmektedir. O, bundan önce içimizde ümit beslenen birisiydin" (11/62) şeklindeki Hz. Salih'e söylenen sözlerin muhatabı olmuştur.

Aysun Özbek'in cesaret isteyen tercihi her şeyden saygıyla karşılanmalıdır. "Ben İsa'ya aidim" diyen Kaka ve "İsa için her şeyi yaparım" diyen Ze Roberto'ya, rahip hayatına özenen Kezman'a geliştirilen empatinin Aysun Özbek'e geliştirilmesi gerekmektedir.

Çıplaklığın, beden ticaretinin prim yaptığı bir çağda, "Hz. Yusuf gibi, mağdur olmak" bunların istediklerini yapmaktan daha iyidir" (12/33) anlamına gelebilecek bir tercihi yapmıştır. Topluma Batılı değerlerle yön vermek isteyenlerle, çıkar gruplarının kendi rol modellerine ihtiyacının her geçen gün arttığı bir çağda Özbek kınamayı değil, desteklenmeyi gerektiren bir karar vermiştir. Daha kısa zamanda daha fazla kazanmak için artan hız; onun gibilerinin önünü açarken, imkânlarını genişletirken, yarışını kızıştırırken O topyekûn bir saldırının hedefi olmak pahasına kendine yeni bir yol çizmiştir.

Onun bu tutumu aslında; müzik, spor, sinema gibi alanlar başta olmak üzere, insanı, pıtrak gibi çıkarıp anında "demode" eden endüstrinin farklı yüzlerini de ortaya çıkartmıştır. Aysun Özbek'in kararı, spor dünyasının bile insanın inançlarından yalıtılmaya çalışıldığını göstermiş ve insanlara gerçek başarının, kazancın, kurtuluşun bu kuşatılmışlığı aşmasıyla mümkün olacağını işaret etmiştir.

Ona karşı gösterilen tavırlar; yaşanan gerginliklerin asıl sebebinin değerler arasındaki mücadeleden

kaynaklandığını ve hayatın değerleri değiştirme kavgası olduğunu göstermiştir. Tabiatın boşluk kabul etmediğini, zaman, mekân ve imkânlarını "boş" bırakanların özgürlüklerinin de boşa çıktığını, ellerinden alındığını görmeleri gerektiğini ispat etmiştir.

Kurulu düzenin değişiminde; bireyselleşerek, zenginlerin daha zengin olmasına ses çıkartmayarak, yönetimi seçkin- elitist bir zihniyete teslim ederek, çıplaklığın ve çirkin hayâsızlığın yanında yer alarak öğütülmeye razı olacaksınız diyenlere; Hz. Şuayb'ın "istememek de mi?" (7/82) sorusunu sormayı gerektirmiştir.

İhtiyaçlar (!) sürekli yenilenirken insanoğlunun iştihası kabartılıp, haz duyguları kıskırtılırken ve bu yüzden her an, yeni modalar, yeni "trend"ler, yeni rol modeller çıkartılırken Özbek'in bu davranışı, şöhret olma tutkusuyla kavranan 'özenti' tiplere, değimende öğütülmek için kendini "şanslı buğdaycık" görenlere, dünyanın "demode" şarkıcı, sporcu, artist çöplüğü olduğunu da göstermiştir. Tehlikeyi görmek, geçici olmayan hevesler ve gerçek tatminin peşinden gitmek gerektiği gerçeği bir kez daha gün yüzüne çıkmıştır. Razi olanları, niza gösterenleri, kendini ezilmeye, un ufak edilmeye, hazır görenleri Cahit Zarifoğlu'nun "bir değimendir" dediği "bu dünya"nın insanı nasıl öğüttüğünü hatırlatmıştır.

Aysun Özbek, üzerinden yürütülen saldırının daha fazla muhatabı olmaz ve kararında inşallah sabırlı olmayı başarır. Dualarımız, bu dünyada; Hz. Şuayb, Hz. Salih, Hz. Yusuf gibi vahyin rehberliğinde kendilerini ve beraberindekileri kurulu düzenin öğütmesine müsaade etmeyenlerden olmak da var; tarihin içinde demode olmayı değil tarihe geçmeyi tercih edenlerden olmak da var, dedirten Özbeklerle beraber.

ÖSS

Coşkumuzu da Eritiyor

Sercan Karadoğan

Öğrenci seçme sınavı; adından da anlaşılacağı gibi sınava giren öğrencileri bilgilerine göre seçen sınav. Türkiye’de bilinen adıyla ÖSS. Her sene bir buçuk milyondan fazla insanın girdiği girenlerin bundan sonraki yıllarında kaderini belirleyen, hayatını ilgilendiren, yaşamını şekillendiren bir sınavdır ÖSS. Kazananların başarılı ve çalışkan; bilgili olup da zamanı iyi kullanmayanların, sınavda heyecanlanıp yanlış yapanların ise başarısız ve tembel olarak görüldüğü bir sınavdır ÖSS. Her yıl binlerce ailenin çocuklarının sınavı kazanması uğruna, maddi sıkıntılara girerek, çocuklarını iyi birer üniversitede okutmak ve iyi bir gelecek hazırlamak uğruna eski tabirle milyarlarca lirayı dershanelere harcadıkları bir sınavdır ÖSS. Her yıl sınava hazırlanan, sınava hazırlanmaya küçük yaşlarda başlayan, en verimli çağlarında test sistemine alıştıkları, ders çalışma adına binlerce gencimizin eve kapanarak hayattan, dünyadan habersiz yetişmesine, test çözmek uğruna eline bir kitap bile almamış olarak; konuşmaktan, derdini anlatmaktan aciz bir şekilde yetişmesine sebep olan sınavdır ÖSS. Çalışkan, üretken insanlar yerine; taklit eden, sürüleştireilmiş insanlar yetiştiren bir sınavdır ÖSS.

Evet ÖSS’ye aslında bu açılardan bakmak gerekir. Ve sormak eğitim sisteminin amacı insanların düşünmesinden ve üretmesinden ziyade; düşünemeyen, üretmeyen kendi kararını veremeyen bir halk yetiştirmek midir? Türkiye’de oynanan dış

oyunlarda halkı kendi istedikleri şekle göre yetiştirmenin en önemli ayağı eğitim sistemi midir?

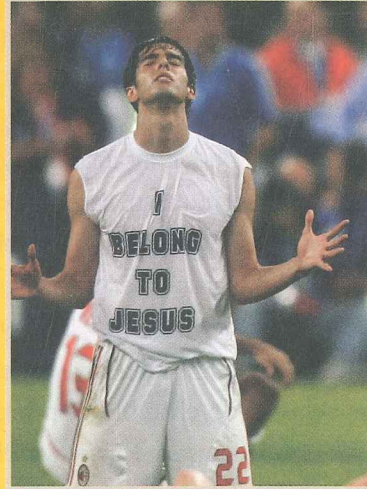
Yetişen her yeni nesil daha fazla sınavlarla boğuşmakta, kurslara, özel hocalara paralar harcamaktalar. Bugün üniversitelerde gençler bir şey üretmekten ziyade, üniversite dönemini bir tatil olarak görüyorlar. Hâlbuki üniversite ve okul dönemleri kişinin kendini geliştirdiği, kişiliğini ve duruşunu ortaya koyduğu, hayata hazırlandığı dönemler olmalıdır. ÖSS sisteminin açtığı bir boşluk da budur. İnsanların neye çalışmalarını gösterirken ne için çalışmaları gerektiklerini unutturmakta; hayatı ve yaşamı nerden gelip nereye gittiğini sorgulamayan nesiller ortaya çıkarmaktadır. Gençlik kafelerinde, bilgisayar başlarında çürümekte, enerjisini ve coşkusunu kaybetmektedir. Üniversite yaşına gelip de eline bir kitap bile almamış, bir yazı yazmamış, kimseye karışmayan, kendi halinde takınla sanal kafelerde/ kafeslerde hapsolmuş bir gençlik yetişmektedir. Tarihinden, coğrafyasından, dilinden, dininden, değerlerinden habersiz geçmişiyile bağları koparılmış bir kitle meydana gelmektedir.

Bütün bu sıkıntılı durumlar içinde bize düşen görevler ve sorumluluklar var elbette. Öncelikle kendimizi iyi tanımalı ve yetiştirmeli, çevremize ve ailemize de kendimizi göstermeliyiz. Çevremizdeki diğer insanlara, arkadaşlarımıza da bunu anlatmalı, bu uğurda mücadele etmeliyiz.

KARANTİNA

ELLERE MÜBAH BİZE GÜNAH

Kaka, "Ben İsa'ya aidim", Ze Roberto ise "İsa için her şeyi yaparım" diyor. Kezman rahip hayatına özeniyor. Ribery, sahadaki gücünü İslam'dan aldığını söylüyor. Peki, onlar bu açıklamalarından dolayı eleştirildi mi? Aksine onların bu ifadelerine saygı duyanlar - ki duymalıdır ama içimizden birilerine de haksızlık yapılmamalıdır.- Geçtiğimiz günlerde bizden biri şampiyon takımın efsanevi kaptanı Hakan Şükür derbi maçı öncesi yaptığı açıklamalar yüzünden topa tutuldu. Ne dedi de bu kadar eteklerini tutuşturdu insanların, ne dedi de bu kadar telaşlandırdı insanları. Direk kaptanın ağzından ifade ediyoruz: "Kutlu doğum haftasına yakışır bir maç olsun." Bir temenni de bulundu da bizim medya yine istediği yöne çekti bunları; sanki maç İstiklal Marşı yerine Tasavvuf Musikisi Korosu tarafından söylenen ilahilerle başlayacak, sanki maçın hakemi Diyanet İşleri Başkanı Ali Bardakoğlu, yardımcılarını da Din İşleri Kurulu üyeleri olacaktı. Sanki bu haftaya yakışan bir maç bize yakışmayacaktı. Bize kesinlikle yakışacaktı ama küfürsüz, kavgasız, satırsız, baltasız bir maç medyanın işine yakışmayacaktı. Kullanacakları malzeme miktarı azalacağından kendileri zorlanacaktı. Yazık hakikaten yazık nüfusunun yüzde 99'unun Müslüman olduğu bir ülkede böyle bir açıklamayı yapan; topluma mal olmuş kişiler bu kadar kolay karalanmamalıdır. Bu şekilde ne futbolda ne başka bir sporda ne de her hangi bir alanda başarı biraz zor görünüyor. Bizim medya ise hala onları alkışlamak için yarışıp, kendi insanımızı topa tutuyoruz.

ANGARYA' YA SON!

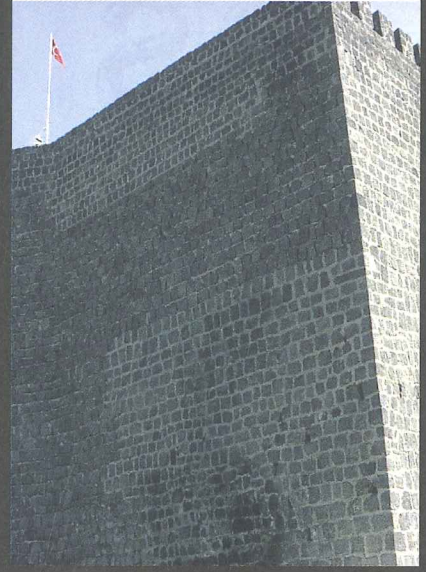
İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi mezuniyet töreni, okul birincisinin 'İsyanı'na sahne oldu: Bize angarya iş yaptırılıyor. Mezuniyet töreninde konuşan Cerrahpaşa Türkçe bölümü birincisi Ümit Yaşar Sinan konuşmasında inter doktorluğun sorunlarına değindi. Eğitim sırasında bilgisayara tanı kodu girmek, hasta tüplerini laboratuara taşımak, epikriz yazmak gibi asistanların angarya gibi gördükleri görevlerle karşılaştıklarını, bazı doktorların kendilerini birçok konuda rencide ettiğini anlattı. Sinan, inter doktorluk eğitiminin bir an önce gözden geçirilmesi gerektiğini söyledi.

BAŞKANIN GÖNLÜNDEKİ ÖSS MODELİ

YÖK Başkanı Özcan, gönlündeki ÖSS'yi açıkladı: Tek aşamalı olsun ancak yılın her anı yapılabilir. İngilizlerdeki gibi birkaç kez girebilsin Alan ve katsayılar tamamen kalksın. Fakülteler istedikleri puan türüne göre öğrenci alsın, yerleştirmeyi onlar yapsın. Puan türünü üniversite belirlesin, Açık uçlu sorular sorulsun derken sistemin yakında bu eğilimde değişeceğinin ip uçlarını veriyor olabilir.

TÜRKLER 1071'DE GİRMEDİ Mİ?

Bize hep "Türkler Anadolu'ya Malazgirt Zafeni'yle girdi" diye öğretildi. Ama arkeoloji böyle söylemiyor. Arkeolojik buluntular ve bilgi, belgeler Anadolu'ya 1071 Malazgirt Zafeni'yle girmediğini ortaya çıkardı. Anadolu'ya Malazgirt Zafeni'yle girildiği yanlışını düzeltmeye çalışan Afyon Kocatepe Üniversitesi öğretim üyelerinden Prof. Dr. Ekrem Memiş, "**Anadolu Türklerin ikinci yurdu değildir. Anadolu Türklerin anayurdu. Anadolu'da bundan 8 bin yıl önce de Türk devletinin varlığı belgelerle kendini gösteriyor. Bu yanlış öğrencilere öğretiliyor**" dedi.

BİZ KAÇ LİRAYIZ EY ÖZKAN

Yılın bomba satışı Kanaltürk'de yaşandı. Para sıkıntısı çeken Tuncay Özkan, yılın çalımını attı ve kanalını sattı. "Ben kanımın son damlasına kadar Kanaltürk'ün arkasında duracağım." diye söz de veren Özkan değil kanının son damlasına kadar sözünün arkasında durmak malının bir kısmının gitmesi kadar dayanamadı ve kanalını sattı. Yılın satışını yapan Tuncay Özkan, peşine taktığı insanlara da şok yaşattı. En büyük şoku da "bizkaçkişiyiz" sloganı ile başlattığı yapılanmada yaşanıyor. Forumlarda ve mail gruplarında da biz kaç lirayız, satıldık ey halkım tarzı zirve yaptı.

BIYIKLIYIZ-ŞİŞMANIZ-KISAYIZ

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, 'Ortalama Türk' kavramını ortaya attı. Ortalama Türk'ün nasıl biri olduğuna ilişkin çeşitli görüşler, tartışılmaya başlandı. Hem namaz kılan hem meyhaneye giden bir insan tipi olarak gündeme getirilen Türk insanı ile ilgili yapılan araştırmada Aile yapısı ve dünyaya bakış ve anlayış ile ilgili o araştırmada ortalama bir Türk'ün nasıl biri olduğuna işaret ediyor. İşte Ortalama Türk insanından birkaç başlık: Ortalama Türk erkeği, sofraya kurmaz, yemek yapmaz, ütüyü yapmaz. Türk insanı aile başına sıkı sıkıya bağlıdır. Ortalama Türk kadını üzerine daire, araba gibi mal mülk belgesi almaz. Ortalama Türk, resmi nikâh olsa da dini nikâhtan vazgeçmez. Ortalama Türk, çocuk sever ama çocuk sorumluluğunu yerine getirmekte isteksizdir. Ortalama Türk yazın haftada 3 kez, kışın da 2 kez banyo yapar. Ortalama Türk ailesi günde altıdan fazla ekmek yiyor. Çocuğumuzun doktor, mühendis ve öğretmen olmasını isteriz. Ama hala kitap okumayız...

Türk Dil Kurumu'ndan yeni sözcükler...

Türk Dil Kurumu, medya çalışanları için "Yabancı Sözlere Karşılıklar Kılavuzu" hazırladı. Kılavuzda, iletişim araçlarında ve günlük yaşamda sıkça kullanılan yüzlerce yabancı kelimenin Türkçe karşılığı yer alıyor. Akalın, çok fazla yabancı kelime kullanımının zaman içinde o sözlerin Türkçe karşılığının bile unutulmasına yol açtığına dikkati çekerek, "Örneğin, son yıllarda çok sık kullanılan trend sözünün Türkçede eğilim, yönelim, yönelme, doğrultu, gelişme yönü, tarz gibi tam 56 karşılığı var" diye konuştu. İşte bazı örnekler: basketbola "sepet topu", banknota "kağıt para", zappinge "geçgeç", ajanda "andaç", aktivite "etkinlik", amblem "belirtke", atölye "işlik", badminton "tüy top", first lady "baş bayan"

ÖSS HAYATIMI

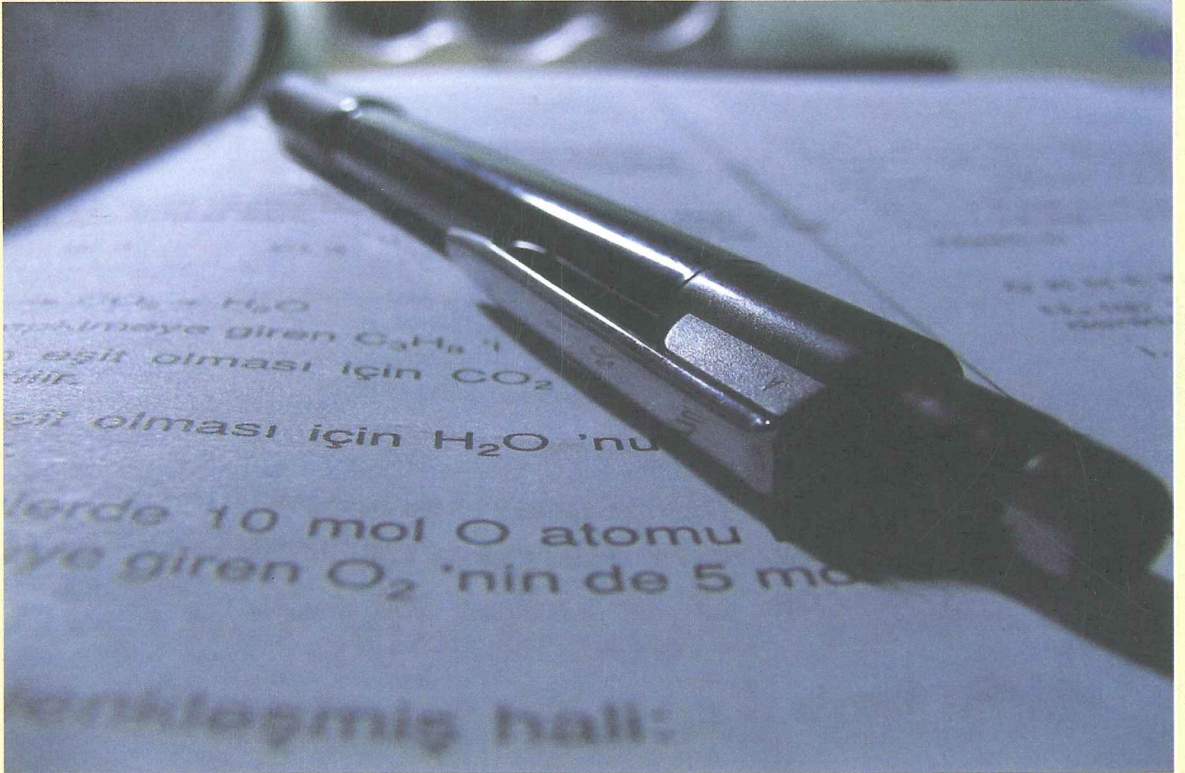
Malik Dursun

ÖSS ne kadar eleştirilse de şu anki Türkiye şartlarında bir gerçeklik. Biz genç öncüler olarak bu sınava nasıl bakmalıyız? Nasıl çalışmalıyız? Beklentilerimiz neler sorularına doğru cevap vermemiz gerekir.

ÖSS olmazsa olmaz olarak görülüyor, ölüm kalım meselesi haline getiriliyor. Bu sınav hayattaki en önemli sınav olarak görülüyor. Daha doğrusu üniversite okumayana adam gözüyle bakılmıyor. Bunda aile ve çevre çok etkili. İnsanlar yalnızca okudukları üniversitenin kalitesine göre değerlendiriliyor. Seçilen bölümler için ilk şart iş imkânları, para getirisi oluyor, yetenek ikinci planda kalıyor. Burada genç öncüler olarak söyleyecek sözümüz var. Kabul etmeliyiz ki ÖSS önemli bir sınavdır. Ama ÖSS tek amacımız değildir, olamaz. Tabi ki

tercihlerimizi makul bölümlerden yana kullanmalıyız. Bu tercihte aradığımız ilk şart para olmamalı. Okumak istediğimiz bölümleri niye okumak istediğimizi iyice düşünüp yeteneklerimiz ölçüsünde ümmete ve Allah'ın dinine faydalı olabileceğimiz bölümler seçmeliyiz. Zaten niyet bu olursa rızık endişesi olmaz. Biliriz ki rızık veren Allah'tır. Biz bu öncelikle tercih yaparsak Allah da bize yardım edecektir. Rabbimiz Kur'an'da bu konuyla alakalı şöyle bildiriyor: 'Ey iman edenler, eğer siz Allah'a (Allah adına İslam'a ve Müslümanlara) yardım ederseniz, O da size yardım eder ve sizin ayaklarınızı sağlamlaştırır.' (Muhammed-7) bu bağlamda ÖSS bizim için amaç olmaktan çıkar, mücadelemiz için bir araç haline gelir.

Gençlerin büyük çoğunluğunda görülen üni-

ZİN AMACI MI?

versiteyi kazanıp yatayım, günümü gün edip gençliğimin tadını çıkartayım anlayışı bize yakışmaz. Üniversitelerin çok büyük bir kısmında rahat bir program var. Üniversite dışında çok fazla boş vakit var. Bu boş vakitleri yatma olarak görmeyip, yine davamız için koşturmamız ve yeteneklerimiz ölçüsünde kendimizi geliştirmemiz gerekir. Her zaman konuştuğumuz ve yazdığımız zihni ve ahlaki yozlaşmaya karşı üniversiteyi mücadele ortamı olarak görmeliyiz. Bunları düşünürken sınavı kesinlikle önemsiz olarak görmemeliyiz. Sınav sürecinde çok yoğun bir ça-

alışmayla sınava hazırlanmalıyız. Disiplinli bir şekilde başarıya ulaşmak için çaba harcamalıyız. ÖSS'yi ölüm kalım savaşı olarak görmeyelim. Derken rehavete kapılıp çalışmamazlık genç öncülere yakışan bir davranış olmaz. Yine dediğimiz gibi üniversiteyi araç olarak görüyorsak amaç haline getirenlerden daha fazla çalışmalıyız. Başarılı, çalışkan, disiplinli bir genç olduğumuzu insanlara göstermeliyiz. Unutmayalım ki biz gerektiği gibi çalışırsak Allah da bize karşılığını verecek ve bizi hayırlı olan yere yerleştirecektir.

Şüphesiz insana, kendi emeğinden başkası yoktur. Şüphesiz kendi emeği görülecektir. Sonra ona en eksiksiz karşılık verilecektir. Elbette son varış Rabbine olacaktır.(Necm 39-42)

Tarihten Satırlar:

ANADOLU'NUN TAŞI TOPRAĞI ALTIN

Yıllar boyu 'İstanbul'un taşı toprağı altın' deyimini çok duyduk. İstanbul'a göçenlerin çoğu bu söze aldanarak göçtüler belki de. Çok da haksız sayılmaz insanlar. Zira ünlü Türk gezgini Evliya Çelebi Seyahatname'sinde, sadece İstanbul'un değil, Anadolu'nun taşının toprağının zenginliklerinden bahseder:

"Bu şehirde Büyük İskender'in hükemasından biri, gümüş madeni bulunduğundan İskender'e şehri abad ettirmiştir. Sonra Gürcülerin eline geçmiştir. Bilahare Azerbaycan hükümdarı Uzun Hasan'ın eline düşmüş, Uzun Hasan Şah ise Fatih ile Tercan sahrasındaki muharebede mağlup düştüğünden, kale Fatih Mehmed Han'ın eline geçmiştir. O sırada, burada olan gümüş madeni hiçbir yerde yoktu. Şehre o zaman Gümüşhane denilmişse de, Defterhane-i Al-i Osman'da Catca yazılmıştır. Şehir halen Osmanlıların elinde olup, yetmiş kadar kimi atıl, kimi işler gümüş madenleri vardır. Osmanlı mülkündeki sair gümüş madenleri vardır... Anadolu'da Kağızman, Hakkari, Bingöl, Sancar ve Şam ilinde Cebelü Lübnan, Mağanoğlu Dağı ile Rumeli'de Bosna hududunda Serebreniçe, Üsküp yakınlarında Karatova, Priştine yakınlarında Novobırdo, Selanik yakınlarında Sidrekapsi ve daha sair yerlerdir. Ama bu Gümüşhane şehrinin damarları yedi koldan, kol kalınlığında damarlar olup cümlesi kurşunsuz halis cevherdir..."

Tembel miyiz

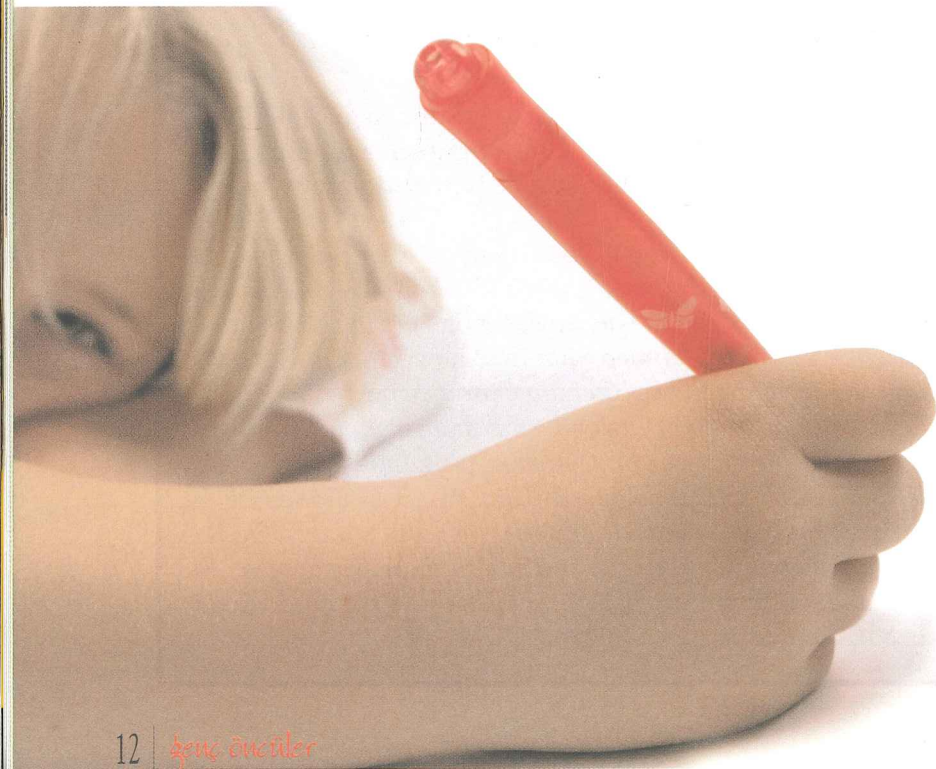
Murtaza Koçak

Yoğun bir okul dönemi sona erdi. Yazın en güzel günlerini yaşıyoruz. Herkesin yaz için farklı planları var. Hatta bazıları daha okullar kapanmadan plan yapmaya başladılar. Gazetelerde boy boy tatil yörelerinin reklamları sergileniyor. Aramızdaki muhabbetleri tatilimizi nerede geçireceğimiz konusu süslüyor. Çoğu insan Antalya, Bodrum gibi tatil yörelerine gitmek için can atıyor. Maddi durumu biraz daha kötü olanlar ise memleketlerine ya da İstanbul'daki plajlara gitmek "zorunda kalıyor". Herkeste hayata bir mola verme hevesi başlamış durumda. Herkeste bir şikâyet, bir bıkkınlık hali görülüyor. Hangi sosyal durumda olursa olsun çoğu insan için geçerli bu hal. Bir an önce şu iş bitsin de eve gidip yatayım, ya da yaz gelse de bir tatile çıksak cümleleri çokça kullanılır oldu insanlar arasında.

Bunda ne var ki mi diyorsunuz? İnsanın tatile çıkmak ihtiyacı değil mi? Dinlenmek hakkımız değil mi dediğinizi duyar gibiyim. Çok doğal bir hal değil mi anlattıklarım? İşte işin acı olan kısmı ve üzerinde çokça düşünmemiz gereken nokta burası. Kavramlar bir medeniyetin fotoğraflarıdır. İnsanlar

onlarla düşünür onlarla hayal ederler. O nedenle bizim de gündelik hayatta kullandığımız kavramlara ve sözcüklere dikkat etmemiz gerekmektedir. Tatil kavramına baktığımız zaman, "atıl" ve "atalet" kelimeleriyle aynı kökten geldiğini görürüz. Yani atıl hale getirme gibi bir şey. Günümüzde tatil kavramı bu anlamda kullanılıyor daha çok. Bu anlayışa göre beynimiz ve vücudumuz olabildiğince az hareket etmeli. Uyuşukluk, gevşeklik, gaysizlik ve tembellik en belirgin göstergeleridir bu anlayışın. Ve sloganı ise kalabalıklara uy rahatına bak gerisini düşünme... Bu kalabalıklar arasında yalnız kalmanın adı ise "tatil" olur "dinlenme" olur.

Tabi ki insanın dinlenme ve gezme ihtiyacı vardır. Bundan daha doğal bir şey olamaz. Ama asıl dikkat edilmesi gereken nokta bu ihtiyacın sektörel çılgınlığa dönüştürülmesidir. "Belirli bölgeler" ve "belirli faaliyetler" dışında hiçbir şeyin dinlenme sayılmamasıdır dikkat edilmesi gereken nokta. O nedenle yepyeni bir kavrama ihtiyacımız var. Çünkü Müslüman bir insanın hayat sisteminde bir işi bitirip rahata ereyim anlayışı yoktur. Ona yakışan bir işi bitirdikten sonra başkasına geçmektir. Zaten

Ey Halkım ?

işi bitirip yatarak insanın dinlenmesi diye bir olgu yoktur. İnsan psikolojisi gereği sürekli yaptığı bir işten sıkılabilir. Bu noktadan sonra yapması gereken başka bir işe geçmektir. Yoksa boş yatması değildir.

Çünkü israfların en büyüğü zaman israfıdır. Akıp giden zamanı geri getirme gibi bir şansımız olmadığına göre yaşadığımız her saniyeyi anlamlı ve dolu dolu yaşamak zorundayız. Tersine bir hayatı yaşama şansımız yok çünkü " güneşin söndüğü, yıldızların döküldüğü ve amel defterlerinin açıldığı zaman" her bir saniyemizin hesabını vereceğiz. Özellikle yaz dönemlerinde insanları tembelliğe alıştıran, günaha ve çıplaklığa karşı duyarsızlaştıran bir sistemin Müslümanların hayatlarında yeri yoktur. İnsanları zihinsel ve bedensel tembelliğe itip, sonra da o insanların hayatlarını sömürenlerin, zenginliklerini çalanların ve bunu "tatil" adı altında pazarlayanların karşısındadır Müslümanlar.

O nedenle yazın en güzel günlerini yaşadığımız şu günlerde ben Müslümanım diyen ve çocuklarına bambaşka bir dünya bırakmak istiyorum diyen anne babalar yaz aylarını değerlendirirken iki kere düşünceleri gerektiği kanaatindeyim. Aynı şekilde Allahın rızasını kazanmayı amaç edinen her gencin de Müslümana yakışır bir yaz dönemini hayal etme gibi bir zorunluluğu vardır.

Tarihten Satırlar:

„GECE VAPURDAN ÇIKMAM“

Osmanlı'yı son zamanlarında otuz üç sene idare etmeyi başarmış olan Abdülhamid Han'ın, bu zaman zarfında yüzlerce suikastten kurtulduğu pek dile getirilmeyen bir gerçektir. İşte bunlardan bir tanesinde, vapur yolculuğuyla Selanik'ten İstanbul'a gece yarısı inemediğini öğrenen Sultan, tedbirini de kendisi almıştır. Şerif Paşa olayı şöyle anlatır: "Kendisine her ne kadar kat'i teminat vermeye çalıştıksa da mutlaka aleyhinde bir suikast düzenlenmiş olduğunu sanıyordu." Sonra Abdülhamid'in şu cümlelerini aktarır:

"Ben şimdiye kadar ne felaketler gördüm, ne suikastlere uğradım. Allah hepsinden korudu. Siz elbette bilmezsiniz, sizi kandırırlar... Otuz üç sene devlete hizmet ettim. Yunanla muhabere ettim. Bir para borç almayıp kendim fedakarlıkta bulundum. Bu kadar hizmetin mükafatını nasıl gördüğümü bilirsiniz. Zaten makamda iken türlü muameleler gördüm. Amerika'da altmış milyon liram var denildi. Ben devleti soydum mu? Bu kadar param nerden olacak?... Hem benden niçin bu derece çekiniliyor? Ben birkaç kişiyle kapanmış bir adamım. Velhasıl, gece vakti vapurdan çıkmam."

(Alıntılar: Hayat Tarih Mecmuası-Haziran 1977)

“Türkler Bizi Sömürmüş”

Muhsin Kurtiş, Marmara Üniversitesi Ekonometri 4. Sınıf Öğrencisi, Makedonya Üsküp

Genç Öncüler: Makedonya'dan bakıldığında burası nasıl gözüktüyor? Uzun yıllar beraber yaşamış bir toplumuz sonuç itibariyle, bugün Makedonya'daki kardeşlerimizin Osmanlı ve Türkiye hakkındaki düşünceleri nasıl?

Muhsin Kurtiş: Bu soruyu cevaplarken bir genelleme yapabilmek pek mümkün değil. Çünkü farklı düşünceler var. Osmanlı dönemini çok beğenenler, Almanlar veya Bulgarlar olacağına Osmanlı olsaydı diyenler ve Osmanlı'ya karşı alerjisi olan insanlar mevcut. Bunun da asıl nedeni Makedonlar tarafından hazırlanan müfredattır. Senelerce bize bu müfredat verildi. Eğitim sistemi insanların düşüncelerini değiştiriyor. Biz farklı kaynaklara ulaşma imkânı elde edemediğimiz için bize anlatılan tarihi öğrendik. Bu anlatılan tarihe göre Türkler çok barbarlardı, vahşydiler, köyleri basıp insanlara zulmediyorlardı. Bizi yüzyıllarca sömürmüşlerdi. Gerçek tarihi kaynaklarımız elbette vardı, ancak bunlara ulaşabilmek çok zordu. Bu yüzden maalesef olum-

suz düşünceler vardı. Ama şükürler olsun son yıllarda özellikle gençler ciddi bir biçimde bilinçleniyorlar. Gerçek tarihi kaynaklara ulaşma gayreti içerisinde. Bunlara ulaştıkça da Müslümanlar hakkındaki düşünceleri olumlu yönde değişiyor. Artık her evde en az iki kişi ya üniversitede okuyordur ya da üniversite mezunudur. Savaştan sonra verilmiş olan haklar sayesinde artık devlet dairelerinde de herkes görev almaya başladı, bu sayede kaynaklara ulaşabilme imkanı daha da kolaylaştı. Gerçekler bir gün mutlaka su yüzüne çıkacaktır. Şimdi olmasaydı birkaç sene sonra muhakkak olacaktı. İnsanlar okudukça gerçekler ortaya çıkacaktır. Son yıllarda Türk Hükümetinin Balkanlarda yaptığı faaliyetler de halkın zihnindeki önyargıları yıkmada büyük rol oynamıştır.

Neden Türkiye'yi tercih ettiniz?

Ben Kolej mezunuyum. Türk okullarında okudum. Önceleri medresede okumak istemiştim. Benim dedem hoca, babam hoca, ağabeyim hocadır. Ben de o yolda ilerlemek istiyordum. Babam bana "ailemizde yeterince hoca var sen de kendini farklı alanlarda yetiştir" dedi. Benim iktisada ilğim vardı, Türk kolejinde okudum. Daha sonra Allah nasip etti buralara geldim.

Nasıl bir Türkiye bekliyordunuz, nasıl bir Türkiye buldunuz?

Ben okumaya gelmeden önce zaten burayı az çok biliyordum. Buraya gelmeden önce nelerle karşılaşabileceğimi tahmin ediyordum. Kültürel olarak zaten benim çevrem ile burada karşılaştığım çevre arasında pek fark yoktu, kendimi hiçbir zaman yabancı hissetmedim, en büyük avantajım benim Türkçeyi iyi biliyor olmamdı sanırım.

Makedonya'da Osmanlı eserleri olduğunu biliyorsunuz. Bu eserler ne alemde?

“Eğitim sistemi insanların düşüncelerini değiştiriyor. Biz farklı kaynaklara ulaşma imkânı elde edemediğimiz için bize anlatılan tarihi öğrendik. Bu anlatılan tarihe göre Türkler çok barbarlardı, vahşydiler, köyleri basıp insanlara zulmediyorlardı. Bizi yüzyıllarca sömürmüşlerdi.”

Eğer Osmanlı mimarisini tanımak istiyorsanız, Türkiye'yi değil asıl Üsküp'ü görmelisiniz. 500-600 eser var. Osmanlı'dan sonra tabii bu eserlerin bazıları özellikle de komünizm döneminde tahribata uğradı. Ancak son yıllarda Türkiye'deki demeklerin yardımlarıyla cami, han, hamam gibi eserler tekrar onarılıyor ve hizmete açılıyor.

Türkiye'de üniversite okuyorsunuz, Türkiye gündemini takip ediyor musunuz?

Buradaki gündemi takip ediyorum. Özellikle buradan bizim bölgelerimize yapılan yardımları, Müslüman halklara yapılan yardımları çok dikkatle

“ Müslüman halklara yapılan yardımları çok dikkatle takip ediyoruz. Balkanlarda birçok yere gittiğiniz zaman hala insanların ümitli olduğunu, Türkiye'den birşeyler beklediğini görebilirsiniz. Yine bu coğrafyadan bir hareketlilik başlayacak diye bir beklenti var. Gerek yaşlılar, gerekse bilinçlenen gençler Türkiye'nin yine çok büyük işler yapacağı ümidini taşıyor. ”

takep ediyoruz. Balkanlarda birçok yere gittiğiniz zaman hala insanların ümitli olduğunu, Türkiye'den birşeyler beklediğini görebilirsiniz. Yine bu coğrafyadan bir hareketlilik başlayacak diye bir beklenti var. Gerek yaşlılar, gerekse bilinçlenen gençler

Türkiye'nin yine çok büyük işler yapacağı ümidini taşıyor. Bizler de bu şekilde düşünüyoruz; o yüzden Türkiye gündemini gerek dergilerden, gerekse gazetelerden takip etmeye çalışıyoruz. Bizim bir de avantajımız var yabancı olduğumuz için insanlar bizi kırmamaya özen gösteriyorlar. Mesela bir yazarla görüşmek istediğimizde onu çok rahatlıkla evimize davet edebiliyoruz, bizi kırmaktan çekiniyorlar. Davetimize icabet ediyorlar ve bu sayede görüşlerini öğrenebiliyoruz. Ancak bütün bunlara rağmen ben Türkiye'nin gerçek potansiyelinin farkında olmadığını düşünüyorum.

İlerisi için ne düşünüyorsunuz, burada kalmayı mı, ülkenize geri dönmeyi mi?

Kesinlikle ülkemize geri dönmek istiyoruz. Allah(c.c) lütfetti bizler burada okuma imkânına kavuştuk, ama buna sahip olamayan yüzlerce genç var. O yüzden bizler burada kendimizi geliştirebildiğimiz kadar geliştirmek ve buranın imkânlarını kullanmak istiyoruz. Eğer burada kalırsak biz beencilik yapmış oluruz, sadece kendimiz için okumuş oluruz. Ülkemizin genç beyinlere ihtiyacı var. Okulumuzu bitirdikten sonra ülkemize dönüp orada hizmetler vermek istiyoruz.

Genç Öncüler: Bu güzel söyleşi için çok teşekkür ederiz. Allah razı olsun.

Kurtiş: Allah sizlerden de razı olsun.

İŞGALLE G

Hüseyin Buladı

Ortadoğu'da işgalin, İslam dünyasında bilinmezliklerin ve gözyaşının 60. yılındayız. Bundan 60 yıl önce, 1948 yılının Mayıs ayında, Filistinli çiftçinin toprağında yeni bir devlet kuruluyordu: İsrail.

Aslında Siyonistlerin bir devlete sahip olabilmek için başlattığı faaliyetler 1948 yılından çok öncelerine dayanır. Ancak Birinci Dünya Savaşı'ndan itibaren gelişen süreç en hızlı faaliyetlerin yaşandığı dönemlerdir.

İsrail'in kuruluşunda en etkili araç hiç kuşkusuz Siyonist lobiydi. Batı desteğini arkasına alan Siyonist liderler, Siyonist güçleri ortak çatı altında toplayan Theodor Herzl'in büyük desteğiyle, Batı siyasetinde önemli kulis ve lobi faaliyetleri yapmışlardır.

Bu arada olası İsrail Devleti'ni kurmayı kolaylaştıracak girişimler başlar. Bunlardan en

önemlisi, Avrupa'da yaşayan binlerce Yahudi'nin Filistin'e göç ettirilmesiydi. Üstelik burarlarda yaşayan çoğu Yahudi göç etmek istemiyordu. Siyonist liderler, bu sorunu da çözdü. Göç etmeye mecbur bırakmak için el altından kendi vatandaşlarına yönelik terör saldırıları en etkili yöntemleriydi.

Tüm bu hareketler ve yapılan uluslar arası deklarasyonlar artık sonuçlar vermeye başlıyordu. Filistin topraklarının 'taksim' kararı bu sonuçlardan bir tanesidir.

Filistin sorununa 'Araplar bizi arkadan vurdu' mantığıyla yaklaşan çoğu insan, Filistinli Arapların, zamanında topraklarını Yahudi tüccarlara sattığını, dolayısıyla da 'kendi düşenin ağlayamayacağından' dem vururlar hep. Ancak İsrail kanunlarına getirilen 'kamu yararı veya askeri güvenlik bahanesi bile aranmaksızın Tarım Bakanlığı terkedilmiş her araziye el koya-

GEÇEN 60 YIL

bilir' ilkesiyle Filistinli Arapların topraklarının terör ve kovulma yollarıyla zorla 'boşaltılıp' daha sonra Siyonistler tarafından el konulması gerçeğini saklayamazlar. Zira Araplara ait 110 bin hektar toprağın 70 binine el konulmuştu. 1917'de Siyonistler Filistin toprağının yüzde 2,5'ine sahipken, 1982 yılına gelindiğinde bu oran yüzde 93'e fırlamıştı.

Varolma çabası içinde olan Siyonistlerin, halkları uysallaştırmak için kullandığı ve bugün dahi inanılan bazı mitler de etkin silahlardandır. 6 milyon Yahudi'nin gaz odalarında öldürülüp sabun yapıldığı efsanelerinin imkansızlığı, sözü edilen gaz odalarının hiçbir zaman varolmadığı yıllar önce kanıtlanmıştır. Ancak bu argümanlar 'topraksız halk için halksız toprak' oluşturma yolunda yıllarca dillendirilecekti.

Batı desteğini arkasına alan Siyonistler, artık son aşamaya yani Filistin halkını sindirmeye geçiyorlardı. Bu amaçla kurulan Siyonist terör örgütleri, inanılmaz katliamlara imza atarlar. Özellikle Der Yasin katliamı, bunların arasında en öne çıkanıdır.

Bu katliamdan sağ kurtulan Halime Eyd olayı şöyle anlatıyor: "Bir adamın doğurmak üzere olan yengem Saliha'ya ateş ettiğini daha sonra da kasap bıçağı ile karnını yardığını gördüm." Siyonist liderlerden Scheib ise Der Yasin'in İsrail için önemini şöyle belirtiyor: "Der Yasin olmasa idi, bugün İsrail devleti topraklarında hala yarım milyon Arap yaşıyor olacaktı. Ve tabii İsrail Devleti de olmayacaktı. Bunu hiç hesaptan çıkarmayıp hep sorumluluklarımızın bilincinde olmamız gerekir."

1948 yılı Siyonist liderlerin somut olarak elde ettiği en önemli başarıyı içerir. Batı desteğiyle, Filistinlinin toprağında, Der Yasin'le, Sabra ve Şatilla'yla bir devlet belirmişti.

'Topraksız halk için halksız toprak' efsanesinde 1948'den 2008'e hiçbir farklılık olmadığını görebilmek hiç de zor değildir. Sapan taşlarına yöneltilmiş tank namluları, bugünün İsrail'inin güvencesi, zulüm rejiminin teminatıdır.

İşgalle geçen 60 yılda değişen tek şey, baskının ve zulmün farklı metodları ve artan dozlarıdır.

FRENE BASMAK

Teknolojik gelişmelerin etrafımızı nasıl sardığını anlayamıyoruz bile. Televizyon ekranlarında reklamlarını gördüğümüz ve bize ilk bakışta ucube gibi görünen aletleri ertesi gün yanımızda görüyoruz. Öncelikle mesafeli duruyoruz; ama alışma süresi de çok uzun olmuyor.

Son zamanlarda öğle vakti tramvaya, otobüse bindiğimizde, cep telefonundan sabah programlarını izleyen, akşam vakti haber bültenlerine bağlanan insanlara çok sık rastlamaya başladık. Tabii çevresindeki insanlar da cabası. Telefonun sahibi, teknolojinin kendisine sağladığı üstün rol sayesinde en az kaptan şoför kadar mağrur, çevredeki insanlar da sanki hiç televizyon görmemiş gibi, telefon ekranından bir saniyelik görüntü çalmak için boyunlarını, damarlarını çatlatırcasına uzatır pozisyonda. Telefon sahibi hayatında görmediği eşsiz saygıyı görmekte, yanında veya karşısında oturanlar rahatsızlık vermemek için bacaklarını olabildiğince büzüştürmekte. O sırada telefonun çevreye yayılan seslerin hiçbir önemi yok; çünkü diğerleri telefonda yılan oynarken, 'teknolojik şahsiyet' Kadının Sesi'ni izliyor, ülkenin sorunlarına ortak oluyor. Diğerleri dükkân tabelalarını sayıp orta kısımlara doğru ilerlerken, teknolojik şahsiyet incecik durakta kapı açılana dek koltuğunda, yayın akışına bağlı kalıyor.

Tam hikâyemiz böyle gidiyor derken yine bir 'telefon' vakası. Yine bir reklam, yeni bir ürün; görüntülü sabit telefon. Tevfik'in hastaneden annesini görmesi hoş da, evimizin güzel köşesinde pijamalarımızla otururken, çalan telefonla pantolon, gömlek aramak hayal ederken bile kasiyor insanı.

Peki, nasıl bakacağız bu duruma? Teknolojik gelişme olarak mı, mahremiyetin sona ermesi olarak mı, televizyonsuz hayatın hayat damarlarından birinin kopmuş olması anlamına geleceğinden mi?

Teknik gelişmeler hiç kuşku yok ki insan hayatına olumlu katkılar sağlıyor. Daha rahat yaşıyoruz, daha rahat elde ediyoruz istediklerimizi. Ancak iş, insan fit-

ratını zorlayan bir pozisyona geldiğinde, 'artık durup sorgulama vaktidir' diye düşünmek geliyor insanın içinden. Evde, işte, otobüste, tramvayda, yolculukta peşimizi bırakmayan 'canlı yayınlar'a hiç aman vermeden bizi görüntüleyen kameralara 'benden ne istiyorsunuz' diye sormak geliyor içimizden. Ama sormuyoruz. Çünkü bu durum gayet hoşumuza gidiyor. Telefonda, atılan tartışmalı gollerin sekiz farklı kameradan ofsayt olup olmadığını analiz eden spor programlarını kaçırmadan izleyebilmek, E-5 trafiğini çekmekten daha güzel bir sinerji oluşturuyor.

Dikkat ettiniz mi bilmiyorum. Daha yedi – sekiz sene öncesine kadar, sokaklar, daha çok çocuğun oyun oynadığı mekânlardı. Gece yarılarında bütün mahallenin çocukları saklambaç oynardı, mahalle takımları ölümüne maç yapardı. Her mahallede çocukların peşinde gezip muziplikler yaptığı 'mahalle delileri' vardı; çocuk işte deyip geçerdik. Mahallenin teyzeleri yedikleri çekirdekle sokağı ayçiçeği tarlasına çevirirlerdi. Bakkallar plastik top satarlardı. Şimdi, ya bizim gözümüz kör o devirleri geçtik diye sıkma edebiyat yapıyoruz, ya da bütün bunlar mazide hoş bir

sada olarak tarihe karıştı. Öyle ya neslimiz kurumadığına, toplu ölümler olmadığına göre nerede bu çocuklar?

Açıkça söylemek gerekirse, saati bir yıl'den internet cafeler, görüntülü televizyonlu telefonlar, çekilen insan fotoğrafını evirip çevirip 'terliksi hayvan' görünümüne sokan kameralar, avuç içine sığan tuhaf oyun bilgisayarları bizim küçüklüğümüze yetişseydi, biz de deli gibi sokaklarda kendimizi yormazdık herhalde. Karne hediyesi avuç içi televizyonlarımızda, evlendime programlarını izlerdik, çekirdekten yetişirdik...

Vaziyeti coğrafya çok mu acayip, yoksa bizim bu yaptığımız fakirlik edebiyatı mı bilmek zor ama, balık istifi otobüslere defalarca bindiğimiz halde, anlatacak hiçbir orijinal malzeme elde edemeyeceğimiz, bizde

sok etkisi oluşturacak hiçbir sonuçtakıla haberini evde öğrenemeyeceğimiz, çocuklarımızın gündemine girmesi için henüz erken olan birçok bilginin çoktan yenilip yutulduğu, sokaklarımızın canlı-cansız yayınlara tercih edilerek sessiz, aynı zamanda sahipsiz kaldığı ve ekranlara çakılıp kalan çehremizi gün gelip de aynada gördüğümüzde, kaşımızın üzerindeki garip siyah noktaya aval aval bakacağımız günler çok yakın gibi görünüyor. Ruhumuzu da çehremiz gibi çizdirmeye az kaldı.

Süratin hududunun olmadığı bu çağda biraz frene basıp en azından bulunduğumuz konumu tespit etmek, bizim için de, neslimiz için de daha iyi neticeler verecektir. Zira kontrolsüz güç, güç değildir.

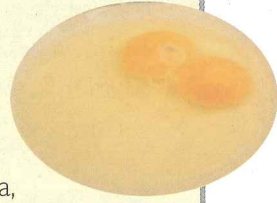
İletişim ağını ışınlarla kuruyor

Singapurlu bilim adamları sıçrayan örümcek türünün mor ötesi ışınlarla iletişim kurduğunu buldu. İngiliz BBC televizyonunda yayınlanan habere göre Singapur Üniversitesi'nden Profesör Daiqin Li ve ekibi erkek örümceklerin çiftleşme döneminde dişiler tarafından gönderilen morötesi ışınlardan etkilendiklerini ortaya çıkardı. Li, 'Mor ötesi ışınların bugüne kadar çıplak gözle görülmediği varsayılıyordu. Ancak çalışmamız bu teoriyi de çürüttü' dedi.

Çift sarılı yumurtanın sırrı çözüldü

Konya Yumurta Üreticileri Birliği Başkanı Hasan Konya, çift sarılı yumurtayı bir cins tavuk değil, yumurtaya yeni başladığı için strese giren her tavuğun yaptığını söyledi.

Tüketicilerin yumurta konusunda bilgi sahibi olmasının üretimde kaliteyi de artıracığını anlatan Hasan Konya, şunları kaydetti: "Ambalajlı satılan yumurtaların üzerindeki gramaj bilgilerine dikkat edilmeli. Pek çok kişi, orta boy yumurtanın 2 katına ulaşan büyüklüğe sahip çift sarılı yumurtaları, farklı cinsteki tavukların yumurtladığını sanır, bu bilgi yanlıştır. Sanılanın aksine, çift sarılı yumurtayı bir cins tavuk değil, yumurtaya yeni başladığı için strese giren her tavuk yapar."

*Allah'a davet eden, salih amel işleyen ve
"Ben Müslümanım"
diyen kimseden daha güzel sözlü kim olabilir?*

Fussilet-33

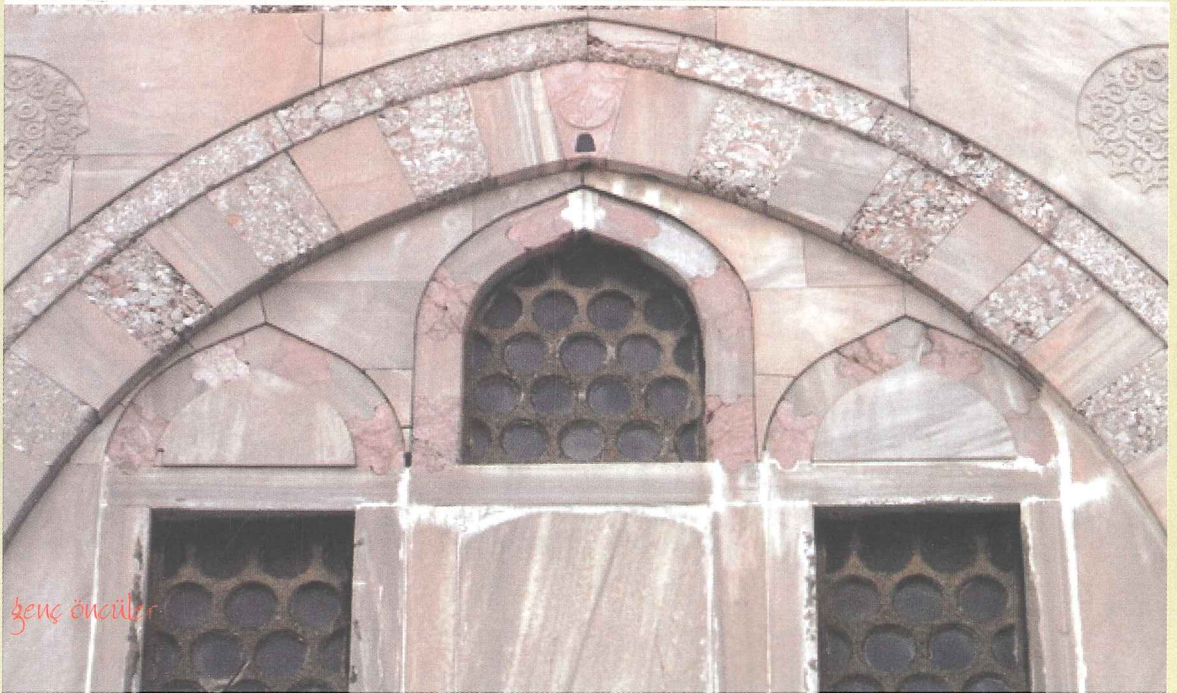
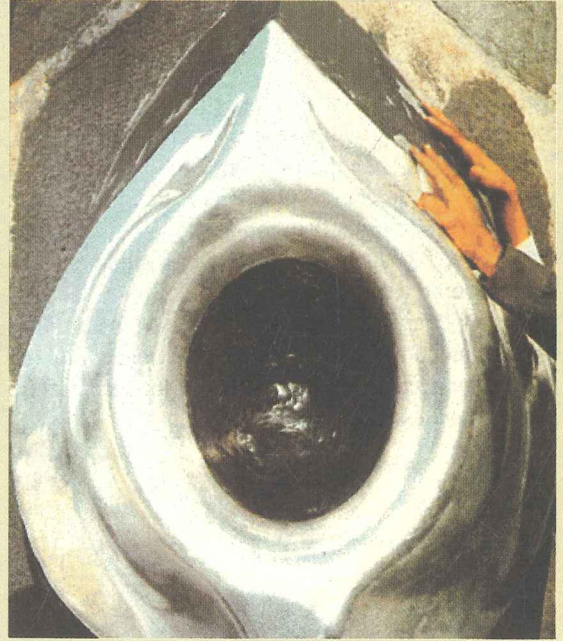
BİR HAYALE KÜÇÜK BİR DAVET

Dilara Nur Kara

Hacer'ül-Esved'in parçaları Sokullu Mehmed Paşa Camii'nin içinde ihlâs ve coşkuyla kendisine dokunacak Mü'minleri bekliyor.

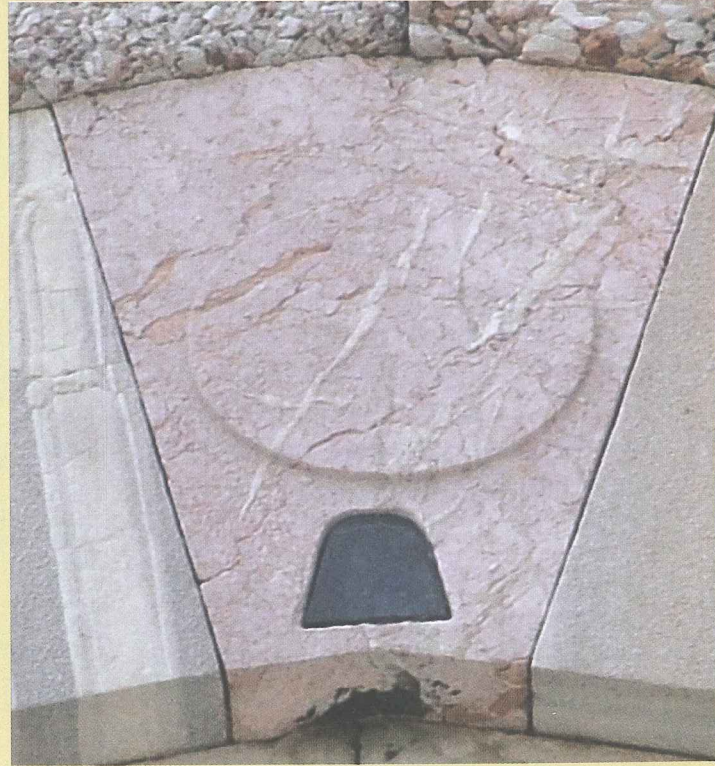
Müslümanların kalbi Hazreti Âdem aleyhisselam'dan bugüne daimen "en güvenilir şehir" Mekke-i Mükerreme için çarpar. Aslında Mekke'yi Mekke yapan Allahın evi (Beytullah) diye isimlendirilen Kâbe'dir. Kâbe'nin süsü de kara taş, Hacerül Esved'dir.

Mümin, inanan insanın özlemidir, hac... Hac İslam'ın en önemli ibadet şartlarından sayılmıştır. Ülkemizde her ne kadar yaşlılara ait bir ibadet gibi görülse de son yıllardaki gençlerin çoğalmasından fark edilmeyecek gibi değildir. Hacca gitmeyi arzu edenler ve bu arzularına Rablerinden aldıkları davet üzerine "lebbeyk "buyur Allah'ım diye İcabet

edenler yıllardır hasretle yandıkları yere gitmek için can atarlar. Kuş gibi gidip kuş gibi gelirler. Haccin en önemli rükünlerinden olan tavaf ise Kâbe-i Muazzama etrafında 7 tur atılmasıyla olur. Her tur için şavt adını veren Hacılar “Bismillah, Allahu Ekber” diyerek başladıkları noktada ellerini kaldırdıkları yerin işareti olarak konulan siyah bir taşla doğru ellerini uzatırlar. Bu Hacerül Esved’dir. Kulun rabbiyle olan ahdini yenilediği, Rabbiyle el ele tutuştuğu bir araçtır. Altın çerçeve içinde muhafaza edilen bu mübarek taş öpenlerin, el dokunduranların heyecanla anlattığı anılardan biri olur. Ya gidemeyenler... Boynu bükük, elleri semaya açılmış vaziyette “Ey Allah’ım bize de nasip eyle” diye ömürlerinde bir kez gitme dileğini eder, dururlar. Hacerül Esved’e el sürmeyi yüz sürmeyi dokunmayı hayal ederler. Bir kez görmek için neler feda edeceklerini anlatmaya yazmaya kalem kâğıdın

yetmeyeceğini bilmek gerekir.

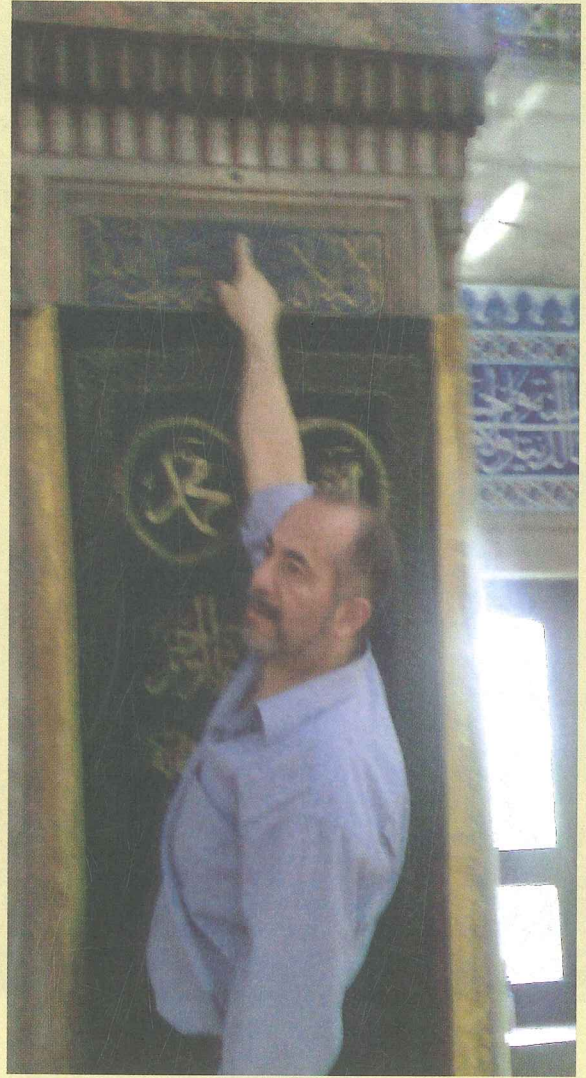
Allah'ı Teala'nın tüm güzellikleri bahsettiği İstanbul bu güzelliklerine bir de en kutsal taşın küçücükte olsa parçalarını taşımakla değerine değer katmaktadır. Marmara denizinin yama-cında yer alan ve denizi tepeden seyreden So-kullu Mehmet Paşa cami bu dünyanın en kıy-metli taşını taşımaktan gurur duyar gibi tüm haşmetiyle yer almaktadır.

Sultanahmet meydanından Kumkapı-Kadır-ga istikametine gitmek için ara sokaklardan aşa-ğıya doğru indiğimizde bu şanlı caminin mina-relerini görür gibiydik. Görür gibiydik diyorum zira dar ve eski İstanbul evlerinin son örnekleri-ni taşıyan evlerden zaman zaman camiyi kaybe-diyorduk. Birkaç sokak sonra dik bir yokuşuna geldiğimizde bizi karşılayan Sokullu Şehit Meh-met Paşa cami gururlu bir edayla duruyordu. Kâ-be-i muazzamanın en değerli süsü olan Hacerül esvedi koynunda taşıyan caminin bu gururu as-lında yakışıyordu da. Bir tarafı vakıf tarafından öğrenci yurduna ayrılan geniş avlunun diğer ta-rafı camiye giriş kapısıydı. Eski Osmanlı eserle-rinden önemli bir yapıt olarak görülmeye değer caminin içine girdiğimizde birkaç turistin resim çekmekte, birkaç Müslümanın tek başına na-maz kılışlarını gördük. Bir müddet caminin içe-risine baktık. Görünürde Hacerül esved parça-larını göremedik. Görevli olduğunu söyleyen 50 yaşlarındaki bir kişi bize rehber olmuştu.

Derdimizi anlattık. O da 4 ayrı yerde duran Hacerül esved taşlarından her birini ayrı ayrı gösterdi ve biz de onları daha yakından görme-nin heyecanını yaşadık.

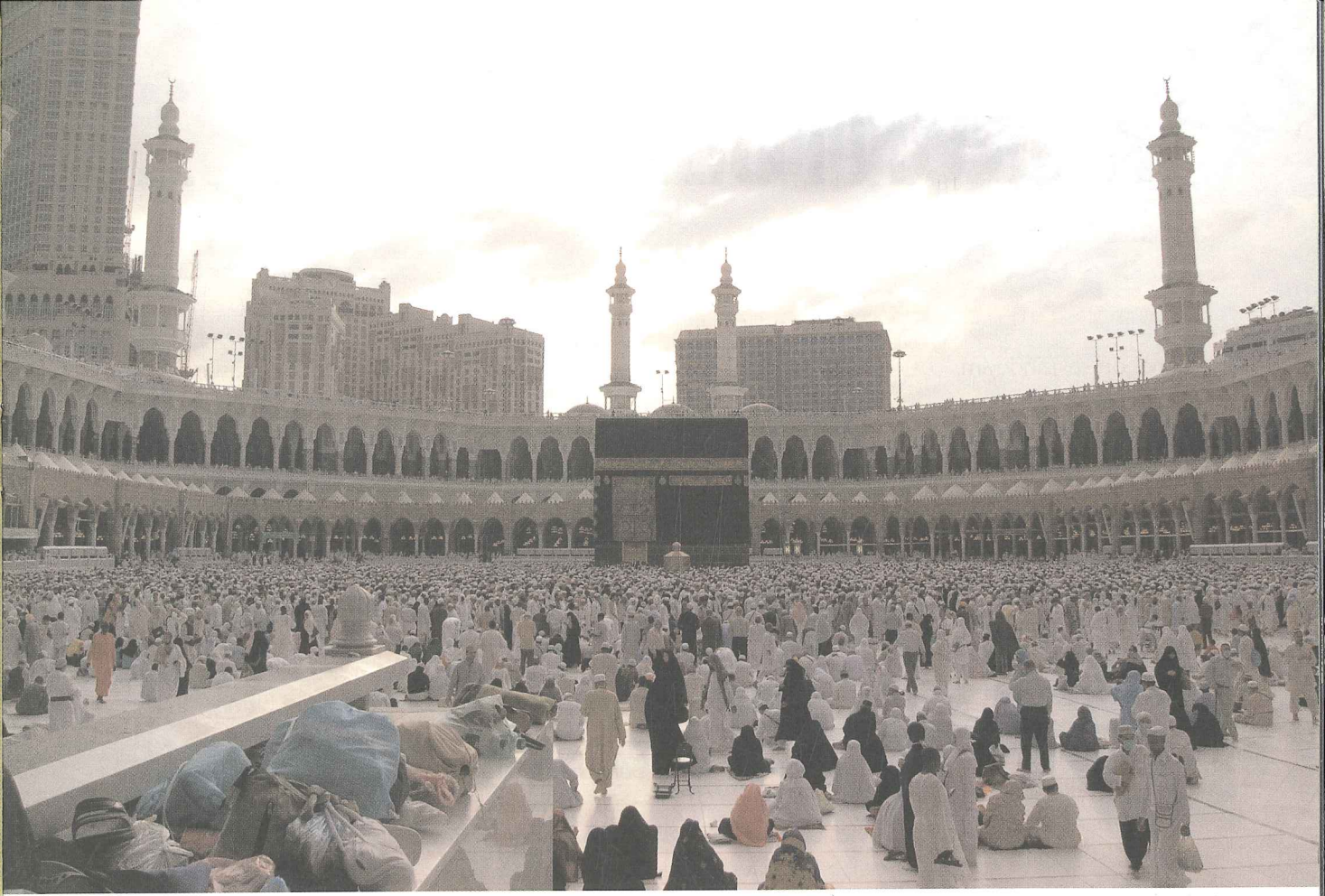
Birincisi, giriş mahfilinin altındadır. 2x3 cm. uzunluğunda; ikincisi, mihraptaki Kur'ân ayeti-nin hemen altında 3x1,5 cm. ebadında; üçün-cüsü, minber kapısı üzerinde 1,5 cm.lik kare şeklinde; dördüncüsü, minber külâhının altında 1,5 cm ebadındadır.

Rehber hem bu küçük çok eğerli Hacerül es-ved parçalarını gösterirken ben de taşlara el sür-meye çalışıyordum. Evet, çok mutluydum. Belki

çok genç olmama rağmen Hacca gidemesem de Hacerül esvedi görmenin bahtiyarlığına erişmiş oldum. Dünyanın en değerli kutsal taşına el sürerken hacıların yaşadığı heyecanın aynısını ya-şamış gibiydim. Çok mutluydum. Herkese tavsi-ye ederim, yolunuzu oraya düşürün ya da bir gün sadece orayı görmek için gidin. Dünya gözüyle Hacerül esvedi Osmanlının şaheser camilerin-den birinde görün.

Sokullu Mehmed Paşa Camii İstanbul'da Kadırga semtinde, Sultan Ahmed Camii'nin hemen yakınındadır. Az kalsın unutuluyordum. Bu taşın bir parçası da Süleymaniye Camindeki Kanuni Sultan Süleyman'ın türbesin girişinde imiş. Türbe kapısı üstüne yerleştirilen Hacerül esved'in bu parçası 5 cm.lik bir uzunluğa sahip-miş.

SOKULLU MEHMET PAŞA CAMİİ

Yapım yılı: 1571–1572

Bulunduğu Yer: İstanbul Fatih Eminönü Mahallesi Kadirga semti

Adres: Şehit Mehmet Paşa Yokuşu Sokak Kadirga Eminönü

Ulaşım: Tramvay kullanarak Sultanahmet durağında inin, Atmeydanı'ndan Kadirga yönüne doğru devam edin, Külliye, Marmara Üniversitesi Rektörlük Binası'nın arkasında yaklaşık 200 metre uzaklıktadır.

Eser hakkında bilgi: Kadirga'daki Sokullu Mehmet Paşa Külliyesi'nin camisi olarak inşa edilmiştir. Pek çok yazar tarafından Mimar Sinan'ın sadrazamlar için inşa ettiği küçük boyutlu camiler içinde en güzeli olarak betimlenir. Ününü göz alıcı İznik çinileriyle berraklaşan, dengeli ve aydınlık iç mekânına borçludur. Caminin insana yakın ve dengeli oranları avluya bakan cephesine de yansır. Özellikle medresesinin dershane odasının altından caminin perspektifi çok etkileyicidir.

KURUNTULARIM VE...

Dilara Nur Kara

Şimdi on sekizindeyim,
Deli doluyum,
En deli çağımdayım.
Kendimi yalnız hissediyorum,
O kadar yalnızım ki,
Boş bir çuval gibi...
Ailem, dostlarım
Pervanedir etrafımda,
Ama gözüm görmez hiç kimseyi...
Ne söylenenleri anlarım, nede kendimi anlatırım,
Hep benim dediğim olsun isterim.
Anlatamam kendimi,
Sözüm geçmez kimseye,
Bu yüzden kendimi çok yalnız hissederim.
Sadece para istedim mi verirler,
Yemek istedim mi doyururlar,
Benimle kimse ilgilenmez.
Ya da bana öyle gelir ama öyle,
Babamın yanına her akşam para istemeye giderim.
Sağ olsun babamda itiraz etmeden verir.
Bir gün...
"Hiç biriniz beni anlamıyorsunuz" dedim,
Odamın kapısını çarptım,
Saygısızlık etmiştim ama
Kendime mani olamadım.
Ben gencim diğerleri gibi gezmek dolaşmak,
Günümü gün etmek istiyorum dedim.
Çok kızmışım o gün aileme...
Bende p.c' nin başına geçtim biraz orda biraz bu-
rada
Sörf yaptım takıldım kaldım...
Biraz arkadaşlarla konuşayım kendime geleyim de-
dim,
Annem bakkala gitmemi söyledi.
Gittim arkadaşları görünce onlara takıldım,
Saatte geç olmuştu. Eve gidince,
"Annem ekmek nerede?" dedi
Bir sürü fırça yedik pederden,
Üstüne bir sürü ceza verdi.
Ortada kaldım sanki her şey küstü bana,
Ne yapmak istesem ters tepki veriyordu.

Ama "hala beni kimse anlamıyor" konusunda ısrarlıydım.
Kendimi çok yalnız hissediyordum da,
Ortada kalmış gibi,
Bazen düşünüyorum da
"Üvey olma ihtimalim" var mı? Diye
Ama bir çözüm bulamıyordum.
Bunalımda gibiydim.

Günler geçip gidiyordu su misali
Ne onsekiz kalmış nede yirmi hepsi bitmiş gitmiş-
ti.
Günümüz gün olmamıştı ama
Hiçbir şey istediğim gibi gitmemişti...
Şimdi yirmi beşimdeyim...
Babama anneme çok hak veriyorum,
Onların sayesinde kendi ayaklarımda üzerinde dur-
mayı öğrendim,
Bilgili bir genç oldum okumuş kültürlü bir yapıya
sahibim,
Ya okumak istemediğim konusunda ısrarlı olsay-
dım da okumasaydım,
Belki bu kadar mutlu olamazdım
Belki de pişman olurdum okumadığıma,
Gençliğime yazık olurdu
Ama çok mutluyum şimdi
Ne dert var, ne tasa sadece
Boş kuruntulara kaptırılmışım o kadar...

Aman ha siz de hey gençlik
Yapmayın benim gibi
Nasihatlerdir hayata yol veren
Almasını bilmek gerek
Bilirsiniz hep söylenir bir tekerleme
İnsana etmeli önce nasihat
Nasihatle gelmeyince yola
Etmeli önce takdir sonra kötek
Aman ha yemeyin siz de kötek
Akıllı olan nasihatle uzun yol alır
Sonunda mutlu kazançlı olur

İSTASYON DÜŞLERİ

Erva Günay

Hayat devam ettiği sürece, bir yerlerden bir yerlere gidiyoruz. Birileri geliyor, birileri gidiyor. Bu koşturmayı organize eden, sabit duran olgular da kendi görevlerini ihmal etmeden iş başındalar. Bunlardan bir tanesi de Tren istasyonları... İstasyona gelip gidenler hiç eksilmiyor, kendisi sabit, gelmeler ve gitmeleri organize edip dengeyi sağlıyor. Tıpkı dünya gibi, yaşadığımız hayat gibi. Elest bezminde herkes kendisine ayrılan koltuğa yerleşti ve kendileri için belirlenmiş olan istasyondan kalkış saatini bekliyorlar. İlk ayrılık insanın dünyaya gelmesiyle gerçekleşirken, karşılayanlar açısından büyük sevinç ve mutluluk hakim olsa da zorunlu olan bu kalkış en büyük hicrana gebedir yolcu için... Ve böylece başlıyor, rayların üzerinde kimi zaman sarılarak, kimi zaman uyuyarak geçirilecek yolculuk...

Tren istasyonları bazen hicran demektir, bazen vuslat... Her şeyin zıddı ile kaim olduğunu bir kez de bu istasyonlar göstermeye çalışır. İnsan ruhuna çok daha farklı duygular tesir etme özelliği gösterir buralardaki bekleyiş. Kavuşacak olan için istasyon, hayatındaki en güzel mekânlardandır. Bu arada mutlu bir tabloya aracı olmanın haklı sevincini de istasyon kendi içinde yaşamaktadır. Ayrılan içinse oranın havası kasvet yüklüdür adeta. İstasyon bu duruma üzülür belki ama neticede dünyadaki her şey kendi görevini yapıyor olduğundan o da görevini yerine getirmiş olmanın gururuyla avunuyordur.

Sahi, tren istasyonlarının duygularını alma gibi bir imkânımız olsa nasıl dile gelirlerdi acaba? Sayısız insanın gelip gitmesine şahit olmak nasıl duygudur? Her şeyin ne kadar da süratli ilerlediğini anlattırdı belki de. İnsanların büyük bir hızla doğup, yine aynı hızla öldüğünün en derin anlamını kendisi-

nin bildiğini söylerdi herhalde. "Treni kaçırmadan kendi vagonunuza atlayın!" derdi ya da. Birden kalabalıklaşan ve aniden yalnızlaşan salonları içinde barındırdığı için bu duyguları sıkça yaşıyor olsa gerek.

Kendi kendime düşünüyorum... Acaba bir gün kimselerin olmadığı anı yakalayıp istasyonun bir köşesine otursam anlatmak istediklerini anlayabilir miyim? Ya da hissettiklerini...

Her şeyin eskisi gibi olmadığından dem vururken büyükler, söz konusu tren istasyonları olunca anlatacak ne kadar çok şeyleri olduğunu gördüm. Özellikle bir tanesi, gülme kaslarını bir hayli kuvvetli çalıştırmıştı. İstasyonlarda su çeşmesi olduğunu ve insanların treni kaçırmamak için su şişelerini nasıl doldurduklarını öğrendiğimde hemen gözlerimin önünde o tablo canlanıverdi. Niye bilmem ama ilginç olmakla beraber komik de gelmişti insanların o telaşları... Tren istasyonu zaten telaş ve aceleyi içinde barındırıyor bir de su için telaş edildiğini düşünürsenize, ortaya gülümseten kareler çıkıyor. İstasyon ne düşünüyordur kim bilir? Belki de, gelişen teknoloji eski canlılığını kaybetti diye kendi köşesinde mahzundur.

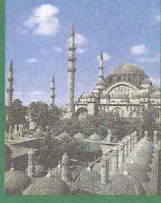
Zaman ilerledikçe istasyonlarda da artma oldu. Benzin istasyonu, baz istasyonu... Sayıları ne kadar artsa da herhalde tren istasyonları kadar şanslı olamayacaklar. Özellikle baz istasyonunun yanında bekleyip de sevincinden gözyaşı akıtan bir insan tasavvur edebiliyor musunuz?

Bunlar benim istasyon düşlerimdi. Yine diyorum, bir tren istasyonunda yolcu olmak için değil de istasyonu fark edebilmek için beklemek nasıl olurdu acaba?

Tarihte BU AY

632: İslam peygamberi, Hz. Muhammed (s.a.v) 63 yaşında Medine'de vefat etti. Hz. Peygamber son günlerinde dahi, cemaatle namaz kılmaya gayret ediyordu. Bir rivayete göre Hz Peygamberin son sözleri "Namaza dikkat edin" olmuştur.

7 Haziran 1557:

Mimar Sinan'ın 'kalfalık eserim' diye nitelediği Süleymaniye Camii ibadete açıldı.

18 Haziran 1997:

28 Şubat dönemiyle sarsıntılı günler geçiren RP-DYP koalisyon hükümeti, Başbakan Erbakan'ın, Cumhurbaşkanı Demirel'e istifasını sunmasıyla sona erdi.

29 Haziran 2002:

Katıldığı ikinci Dünya Kupası'nda, Güney Kore milli takımını 3-2 yenen Türkiye A Milli Futbol takımı dünya üçüncüsü oldu. Turnavadaki en erken gol rekorunu, maçın 11. saniyesinde gol atan Hakan Şükür kırdı.

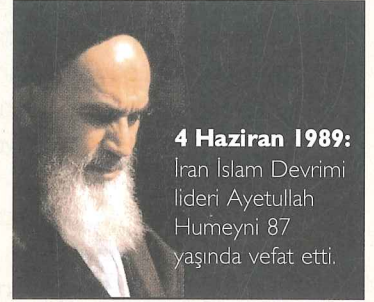

5 Haziran 1925:

Cumhuriyet tarihinin ilk muhalefet partisi olan Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası kurulduğundan yedi ay sonra, cumhuriyet düşmanlığı, halifecilik ve irtica gibi suçlamalarla kapatıldı.

11 Haziran 1997:

İrticayla mücadele kapsamında, yerinde denetimler ve daha sonra ortaya çıkan ifadeleriyle "fişlemeler" yapan Batı Çalışma Grubu'nun Genel Kurmay Başkanlığı bünyesinde kurulduğu açıklandı.

4 Haziran 1989:

İran İslam Devrimi lideri Ayetullah Humeyni 87 yaşında vefat etti.

12 Haziran 1968:

İstanbul Üniversitesi merkez kampüsü, Deniz Gezmiş'in önderliğinde birçok üniversiteden gelen sol gruplar tarafından işgal edildi. İşgal süresince eğitim yapılmadı.

13 Haziran 1987:

Yazar Cemil Meriç vefat etti.

18 Haziran 1988:

Başbakan Turgut Özal, Ankara Atatürk Spor Salonu'nda yapılan ANAP büyük kongresinde, Kartal Demirağ'ın silahlı saldırısında elinden yaralandı.

5 Haziran 1967:

5 Haziran 1967'de kendisine karşı savaş durumu alan Mısır, Suriye ve Ürdün'e ani bir baskın düzenleyen İsrail önce üç saat içinde üç ayrı saldırı düzenleyerek 338 Mısır savaş uçağını yerde imha etmiş, daha sonra da Suriye ve Ürdün'e ait uçakları aynı şekilde yok etmişti. Böylece hava üstünlüğünü ele geçiren İsrail, Mısır'a ait Sina Yarımadası ve Gazze'yi, Suriye'ye ait Golan Tepeleri'ni ve Ürdün'ün kontrolündeki Batı Şeria ve Kudüs'ü işgal etmişti. Cemal Abdülnasır'la başlayan Arap milliyetçiliğine de büyük bir darbe vuran İsrail, bu savaş sonunda bölgenin tartışmasız tek gücü haline gelmişti. Bu savaş sırasında 11 bin ile 21 bin arasında Arap askeri hayatını kaybederken, 250 binden fazla Filistinli, 100 binden fazla da Suriyeli mülteci durumuna düşmüştü. Ve pek çok uzmana göre, bu savaşın belki de en önemli sonucu ABD ve İsrail arasında kurulan ittifak ile ABD'nin bölgeye kesin olarak yerleşmesi oldu.

KÜRESEL ÇAĞDA KÜLTÜR DEĞERLERİMİZ

Semih Özdemir

Günümüzde kültürel değerlerimizin süratli bir şekilde değişime uğradığı aşikârdır. Bu değişimin olumsuz yönde olduğu da gözler önündedir. Bence bunun en önemli nedeni küreselleşmedir. Tabii ki kültürel değerlerimize gerektiği gibi sahip çıkmamızın da bu değişimde önemli bir etkisi vardır.

Kafamızdaki soru işaretlerini kaldırmak için küreselleşme ve kültür kavramlarından kısaca bahsetmek istiyorum. Küreselleşme en kısa tanımıyla dünyanın büyük bir pazar haline gelmesidir. Bu büyük pazarda her şeyin birbirini en ince ayrıntısına kadar etkilemesi doğaldır. Tabii ki bu duruma bizim tarafımızdan baktığımızda kültürel değerlerimizin bu durumdan son derece vahim bir şekilde etkilendiğini görmekteyiz. Kültür, "millet" kavramını oluşturan en önemli unsurdur. Bu unsuru küreselleşmenin eline bıraktığımızda bununla birlikte sanatımızı, ahlakımızı, örf ve adetlerimizi ve atalarımızdan bize miras bırakılan maddi-manevi bütün değerleri de sahipsiz bırakmış oluyoruz. İşte bu büyük pazarda bütün bu değerlerimiz bir bir yok oluyor. Günümüzde televizyon değerlerimizi etkileyen en önemli ve en tehlikeli araçtır. Yabancı asıllı diziler aile yapısına aykırı yaşam tarzlarını gençlerin kafalarına sokmakta ve kendi kültürün-

den habersiz bir gençlik ortaya çıkmaktadır. Günümüzde iletişimin ve haberleşmenin son derece gelişmiş olması kültürel değerlerimizin etkilenmesini doğal hale getirmiştir. Bu zaten küreselleşme-

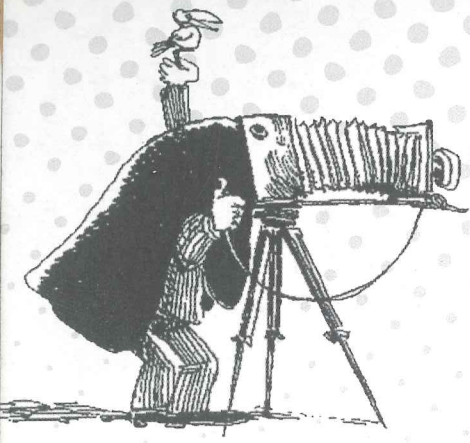

nin doğal bir sonucudur. Fakat kültürel değerlerimizi korumak bizim başlıca görevimizdir. Yine baktığımızda dilimizde büyük bir bozulmanın görüldüğü aşikârdır. Herhangi bir konuşmada bir kelimenin Türkçe'si varken yabancı asıllısını kullanmak doğal hale geldi. Televizyonu izlerken tartışma programlarında, sizi bilgilendirebileceğini düşündüğünüz programlarda konuşulanları dinlerken onları anlamakta zorlanıyoruz. Konuşmada "veri" kelimesinin kullanılması yerine "done" kelimesinin kullanılması bizim o konuşmadan hiçbir şey anlamamıza neden oluyor. Yine caddelerde gezinirken kültürümüzün temelini oluşturan dilimizin ne durumlara düştüğünü görmek mümkün oluyor. Sadece "Kebap House" yazısını görmek küresel çağda dilimizin yani kültürümüzün nasıl bir halde olduğunu gözler önüne seriyor. Günümüzde Türk müziğinden (hakiki Türk müziğinden) söz etmek mümkün değildir. Bu büyük pazarın sahipleri olanlar kendi müzik tarzlarını da bizlere kabul ettirmiş durumdadır. Sadece müzik mi? Sanatlarını, ahlaklarını ve o kötü alışkanlıklarını da bize kabul ettirmiş durumdadır.

Kısacası kültürel değerlerimizi bir bir kaybetmeye devam ediyoruz. Bu küresel çağda vahim bir durumda olan kültür değerlerimizi eski günlerine kavuşturmak bizim elimizdedir.

"Dünyanın tüm güzellikle

ObJEKtiFimE TaKILANLAR

1

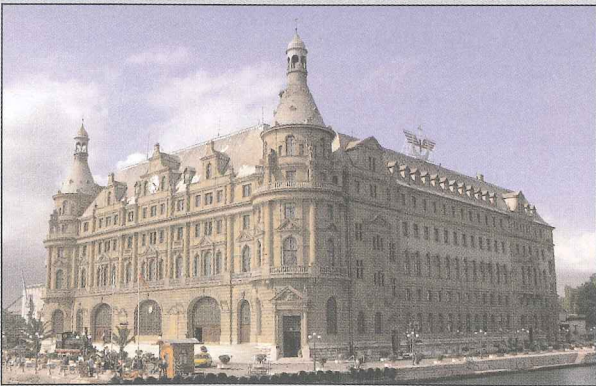

Şamil Özkaya

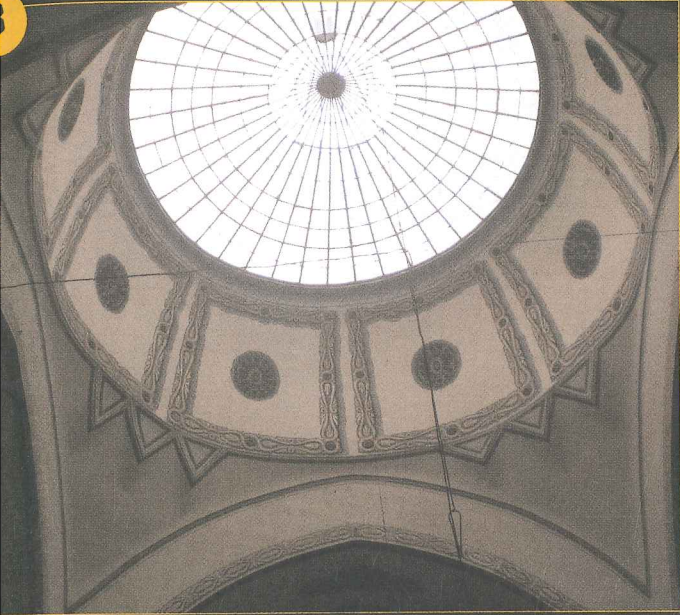
2

Hayvanları doğal ortamlarında çekmek zor oldu.
Güvercin'i Kartal'da evimizin penceresinde ve kediyi
Eyüp'te arabayla geçerken çektim
Şamil Özkaya

ri sadece görenlere verilmiştir." Cemil Meriç

Bursa'da Ulu Cami de çıktığım bu fotoğrafta kubbede oluşan hilali görünce mimarinin medeniyetle ilişkisini bir daha düşündüm.
Yakup Öztürk

5

Perspektif ve ışığın uyumunu yakalayan bu fotoğraf aydınlığın içinden karanlığa bir yolculuğu da anlatıyor.

4

Abdullah Muhsin

İstanbul'da Bir Cevelan

Aslan Akın

Nisan ayında İstanbul bir başka güzeldir. İnsanı kendisine hayran bırakan bir güzelliği vardır İstanbul'un. Boşuna değildir uğruna yazılan onca şiirler, denemeler. Gerçi İstanbul her zaman güzeldir ama nisan ayında bir başka güzeldir. Tarihi yarım adayı gezerken insan kendisini adeta bir zaman tüneline dolaşır gibi hisseder. Tarihi camilere, saraylara, köprülere bakarak eski zamanları özler insan. Piyer Loti'de çayını yudumlararken Haliç'e bakar ve insanın aklına Yahya Kemal'in "Sana dün bir tepeden baktım aziz İstanbul" mısraları aklına gelir. Vapurla Eminönü'nden Üsküdar'a geçmek, modern hayatın yorduğu insana tatlı bir huzur verir. Hele vapurdayken martılara simit atmak ve martıların vapura eşlik edişleri kelimelerle anlatılamayacak güzellikte bir anıdır. Ve daha neler neler... İstanbul'u anlatmak için sayfalar dolusu yazı yazılsa yine de yetersiz kalır. O nedenle burada İstanbul'u anlatacak değilim. Sadece bir nisan günü liseli

Genç Öncü arkadaşlarla yaptığımız İstanbul gezisi maceralarımızı ve o gün yaşadığımız güzel anıları paylaşmak istiyorum.

Günlerimizi bilgisayar oyunlarının doldurduğu ve televizyon izlemenin bir hastalık halini aldığı bir zamanda, sokakların öksüz kaldığı bir çağda biz Genç Öncüler olarak sokaklara çıkalım yaşadığımız şehrin farkına varalım dedik. O nedenle 23 Nisan Çarşamba günü okulların da tatil oluşunu fırsat bilerek bir gezi programı yaptık. Sokakların sahipsiz olmadığını ve gençlerin yaşadıkları şehre sahip çıkme taleplerini herkese anlatalım istedik. İşte bir günlük İstanbul gezimizden hatırdaki kalanlar:

Kalplerde olanı işte kimse bilemez; nefes bir kahvaltıyla güne başladık. Daha sonra 10 ya da 15 kişilik ekipler halinde dört bir koldan İstanbul gezisine başladık. Her ekip İstanbul'un başka bir bölgesine ve güzelliğine doğru yol aldı. Bir ekip İstanbul'un camilerini dolaştı. Bu gezinin sonunda öğ-

le namazını kılmak için haremdeki küçük bir camiye giden arkadaşları bir sürpriz bekliyordu. Namaz kılan gençleri gören yaşlı bir amca çok duygulanmıştı ve arkadaşlara çay içmeleri için 50 yıl vermişti. Bu olayı önemli kılan ise o esnada arkadaşların ceplerinde çay içecek paralarının olmaması idi. Başka bir ekip ise Çamlıca tepesine çıkmış ve İstanbul'u değişik bir açıdan seyretmek istemişlerdi. Boğaz ve İstanbul anlatılamayacak güzellikteydi. Oradan Çengelköy'e kadar yürüten arkadaşlar, iki katlı bahçeli İstanbul evlerini görüp hayran kaldılar. Başka bir ekip yıldız parkına, başka bir ekip Gülhane parkına gittiler. O gün nerelere gitmedik ki Ortaköy'den tutun da Beylerbeyi'ne, Karaköy Tüneli'den Harem'e ve daha nerelere... Hoş bir İstanbul gezisi olmuştu. Geziye katılan arkadaşlar yorumlarına rağmen hepsinin yüzünde tatlı bir tebessüm vardı. Ve geriye kart postallık İstanbul manzaraları kalmıştı.

Şehzadebaşı'ndan Süleymaniye'ye

Aslan Akın

Güzel bir kahvaltıdan sonra yola çıktık. İlk olarak Şehzadebaşı Camii'ne uğradık. Camiinin girişinde bizi karşılayan camiinin imamı bizlere önemli bilgiler aktardı. Benim en çok ilgimi çeken camide

bulunan sadaka taşının hikâyesiydi. Ayrıca, camiinin köşesinde bulunan bir taş eski İstanbul'un tam merkezini simgeliyordu. Oradan İstanbul Üniversitesi'ne, Sahafklar Çarşısı'ndan geçerek Sultan Ahmet ile Ayasofya arasındaki meydana geldik. Burada fotoğraf çektirdikten sonra Gülhane Parkı'na indik. Gülhane'de lalelerin görüntüsü çok güzeldi. Rehber abilerimiz de bizlere burayla ilgili tarihi bilgiler verdi. Sonra vapurla Üsküdar'a geçtik. Kız Kulesi'nin hemen karşısındaki kayalıklarda oturup çekerdek yedikten sonra, namaz vaktinin yaklaşmasıyla sahilten epeyce yüksekte görünen bir camiye doğru yürümeye başladık. Camiinin cemaati yok denecek kadar azdı, sadece üç yaşlı amca vardı. Namazı bitirip imamdan hayır dualarımızı aldık. Amcalar da gülümseyerek "iyi ki geldiniz" diyorlardı. Camiden çıktığımız sırada amcalardan biri bize 50YTL uzattı, çay içmemiz için. Harem'den Eminönü'ne araba vapuruyla geçerek Süleymaniye Camii'nin yakınında boğaz manzaralı bir mekanda "Karadut Çayı" içerek gezimizi noktaladık.

Abant'ta Derin Bir Nefes

Şehrin koşuşturması ve gürültüsü bütün bir senenin yorgunluğuyla birleşince herkes sınavlardan önce kaçacak bir yer arıyordu. Peki, ne yapmalıydı? Hafta sonunu nasıl değerlendirmeliydi? Cevap basitti herhalde: Şehir dışında pikniğe gitmek.

İşte bu amaçla Genç Öncüler hep birlikte yola çıktı. Nereye mi? Abant'a tabi ki. Hem de öyle bir gittiler ki, tam 5 otobüs Genç Öncü vardı o gün. Vann siz düşünün artık eğlencenin boyutunu. Geceleyin İstanbul'dan kalkan otobüsler, sabahın ilk ışıklarının Abant Gölü'ne vurmasıyla uyanmışlardı. Piknik yapmak için geniş bir yayla seçildi. Kahvaltının ardından başlayan futbol turnuvası heyecan kesti, tabi futbol oynamak istemeyenler için keşfedilmeyi bekleyen kocaman bir orman, dağlar, tepeler ve göl onları bekliyordu.

Öğle yemeği saati geldiğinde herkes yorgunluktan bitap düşmüştü haliyle. Ve onları canlandıracak şeyde hazır. Pikniğin olmazsa olmazı mangalda köfte tabi ki. Ama önce Genç Öncüler bu güzelliklerin içinde, bu imkânları kendilerine nasip eden Allah'a olan borçlarını kendi görevlerinin bilinciyle yerine getirdiler. Açık havada toplu kılınan namazın ayrı bir güzelliği vardı.

Artık yemeklerde yendikten sonra yapacak fazla bir şey kalmamıştı. Herkes birbiriyle son hatıra fotoğraflarını çektirdikten sonra otobüslere doğru yola koyuldular. Artık otobüsler yorgun ama mutlu, okullarına dönmeden önce moral depolamış, birbirleriyle en iyi dileklerle ayrılan Genç Öncülerini taşıyordu. Ve herkesin en büyük dileği ve duası Allah'ın izniyle tekrar tekrar bir araya gelebilmektir. Allah bütün Genç Öncülerin kardeşliğini daim kılsın.

Genç Öncüler Gecesi

Evet yine bir Genç Öncüler gecesiyle daha bir araya gelmiştik. Bu seferki konuğumuz daha öncekilerden biraz daha farklıydı. Hatırlarsınız daha önce İHH genel başkanı Bülent Yıldırım bizlerle birlikte olmuş, İHH (İnsani Yardım Vakfı)'yı nasıl kurduklarını, Bosna Savaşı sırasında yaşadıklarını, üniversite yıllarını ve tecrübelerini bizlerle paylaşmış, Genç Öncülerin yüklenmesi gereken misyonlara değinmişti. Yakın zamanda ise sanatçı Murat Kekilli bizlerle birlikte olmuştu. Son çıkardığı albümü ve albümünün ilk şarkısı olan Ahir Zamanı'nın klibinde okunduğu Kuran yüzünden tepki aldığı, bu yüzden karşılaştığı sorunları ve sanat dünyası denilen o boyalı yüzün aslında öyle çok özlenilecek bir tarafının olmadığını anlatmış, bu ışıklı ve renkli, göz boyayan hayata kanmamalarını nasihat etmişti Genç Öncüler'e.

Ve bu seferki konuğumuz, yakından tanıdığımız dergimizin yayın sorumlusu Zafer Özdemir ağabeyimizdi. Samimi bir ortamda gerçekleşen, konuşmasında Genç Öncülerin misyonu, sorumlulukları, Müslüman kardeşliği gibi konulara girerek bizlerle hasbihal etti. Yazın düzenlediğimiz kamplardan da resimlerin gösterildiği programda herkes okullarında ve çevrelerinde Müslüman Genç Öncüler kimliğiyle neler yapabilecekleri, nasıl davranmaları, nasıl bir Müslüman kardeşliği kurmaları gerektiğini düşünmeye başlamışlardı.

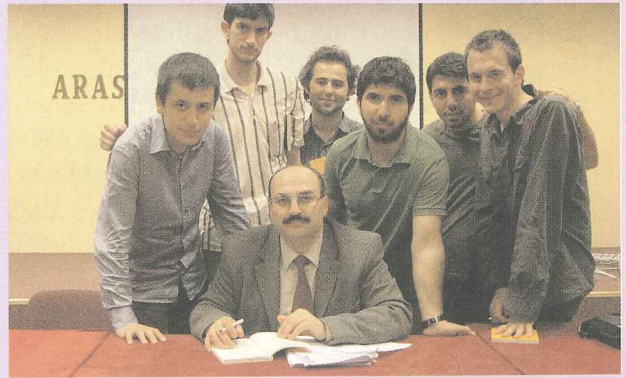
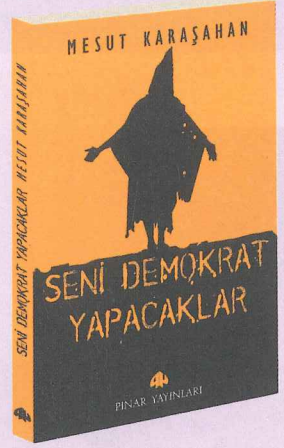
Programın sonunda Şehzadebaşı camiinde kılınan akşam namazı ise cevabını veriyordu aslında tüm bu soruların. Halkın içine karışmak, onlara heyecan vermek, insanların dertleriyle dertlenmek..

SENİ DEMOKRAT YAPACAKLAR

Bu bir kitabın adı. Mesut Karavaşan'ın Pınar Yayınlarından çıkan son kitabının adı. Bizleri kırmayıp gelen Mesut Karavaşan'la kitap üzerine biraz sohbet ettik. Kitap güncel olayları anlattığı için herkes okuyup gelmiş ve sorular çıkarmıştı kitapla ilgili.

Gelenlerin sorularıyla katılımıyla güzel ve samimi bir sohbet ortamı oluştu. Kitap adından ve kapağından da anlaşılacağı gibi batı zulmünü, insanlık ve insan hakları diye; insan yerine bile konulmayan insanları ve halkları nasıl kandırdıklarının ve sömürdüklerinin göstergesidir. Ortaçağda terör estiren kilise ve onun kararlarını uygulayan engizisyonun, günümüz dünyasında Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi(AİHM)'nin modern bir versiyonu olmaktan öteye gidememesi, batının Ortadoğu ve Müslümanlar üzerindeki emelleri, kendilerine karşı gelen herkesi, her toplumu bir kaosun içine sürüklemeleri ve bütün bunları dünyanın ve insanlığın gözü önünde, herkesin "biz oraya demokrasi götürüreceğiz" söylemiyle kandırmaları ama sonunda gittikleri yere savaş ve gözyaşı dışında bir şey götürmeyen, nefret ve öfke yetiştiren bir toplum olduğunun aynasıdır bu kitap aslında. O yüzden "bizi demokrat" yapmadan önce biz Genç Öncüler olarak uyanmalı; durup, düşünüp ona göre davranmalıyız. Unutmamalıyız ki biz bunların bilincindeyken; karanlıkta kalmış insanlığı aydınlığa çıkaracak, insanlara umut verecek, onları harekete geçirecek ve birleştirecek yegâne harç İslam harcıdır.

Kültür - Sanat

Cahit Zarifoğlu için Bir Adım

1940 Ankara'da doğumlu, Maraşlı edebiyatçılarımızdan Cahit Zarifoğlu, edebiyata lise yıllarında şiir ve kompozisyonlar yazarak başladı. Usta hikayeci Rasim Özdenören, şair Erdem Beyazıt, şair Alaaddin Özdenören ile aynı sınıflarda okudu. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Alman Dili ve Edebiyatını bitirdi.

Zarifoğlu o yılları, "Öğrenciliğim sırasında çalışmak zorundaydım. Muhtelif gazetelerde sayfa sekreteri olarak çalıştım. Bu yüzden tahsilim biraz ağır aksak ilerledi. Bütün bunlar zarfında vazgeçmediğim, değişmeyen, istikrarlı bir yönüm vardı, o da şairliğim ve yazarlığımı." diyerek özetliyor.

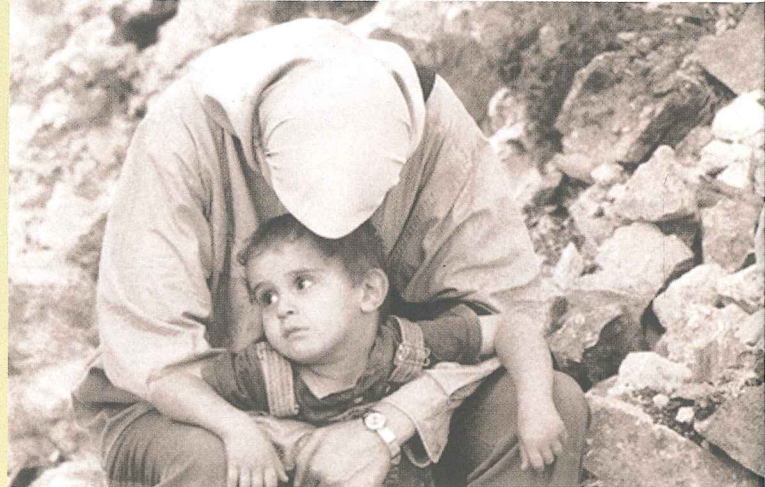
Şiirleri, Sezai Karakoç'un Diriliş gibi önemli dergilerde yayımlandı. Sezai Karakoç için Zarifoğlu "her anlamda bizim hocamızdı" der. Edebiyat, Mavera dergisinde şiir, hikaye, senaryo çalışmaları, günlükler ve "Okuyucularla" ismini verdiği sohbetleri yayımlanmıştır. 1984'te Türkiye Yazarlar Birliği Çocuk Edebiyatı Ödülü'nü alan Zarifoğlu, 07 Haziran 1987'de vefat etti.

Eserlerinden bazıları:

İşaret Çocukları, Yedi Güzel Adam, Menziller; Çocuk Hikayeleri: Serçekuş, Yürek Dede ile Padişah, Bir Değirmendir Bu Dünya

Filistin fotoğrafları

"Filistin 2. Kültür Haftası" kapsamında Bakırköy Cem Karaca Kültür Merkezinde bir fotoğraf sergisi açıldı. Türkiye ve Filistin arasındaki ilişkileri pekiştirmek amacıyla gerçekleştirilen serginin açılışında konuşan Filistin'in Ankara Büyükelçisi Nebil Maruf, sergiyi, Bakırköy Kaymakamı Dursun Ali Şahin'in ev sahipliğinde açtıklarını belirterek, "Kendisine halkımız adına çok teşekkür ediyoruz. Filistin halkı için çok katkı sağlamıştır" dedi.

İstanbul Şiir Festivali

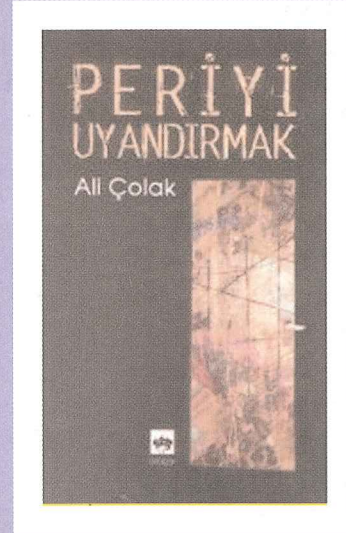
Şiirin büyüsunün, tüm İstanbul'u saracağı "I. Uluslararası İstanbul Şiir Festivali" 13-17 Mayıs 2008 tarihinde başladı... İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültürel ve Sosyal İşler Daire Başkanlığı-Kültür Müdürlüğü tarafından düzenlenen, Kültür AŞ tarafından organizasyonu yapılan festivalin, onursal başkanlığını, gazeteci-yazar Doğan Hızlan üstlendi. Yürütme kurulunda ise, Adnan Özer, Tuğrul Tanyol, Metin Celal, Kültürel ve Sosyal İşler Daire Başkanı Hüseyin Öztürk ile Kültür AŞ Genel Müdürü Nevzat Bayhan gibi çok önemli isimler bulunuyor...

Kitap

Periyi Uyandırmak/ Ali Çolak
Ötüken yayıncılık

Yazı perisinden bahsediyor bu kitap, bu kitabın satırları içleri ısıtıyor... Çok hoş bir önsözü var... Her şeyden önce önsözü için okunabilir... Bir okurunun yolladığı, yazarı belli olmayan bir hikâyeyi paylaşmış... Yazarlara laf atılmış, periyi yerinden etmiş denemelerin kitabı birazda... Okumak gerek azimim...

Yaz İçin Kitaplar

Kuran-ı Kerim ve Meali,
Kırk Hadis, İmam-ı Nevevi
Safahat, Mehmet Akif

Siyer

H.z. Muhammed'in Hayatı ve İslam Daveti, Celalettin Vatandaş Pınar Yay.
H.z. Muhammed'in Hayatında Dersler ve İbretler, Mustafa Sıbai, Özgün Yay.

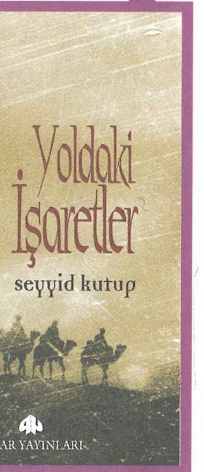
Genç Öncüler Kitaplığından

Haydi Namaza, Abdullah Yıldız Genç Öncüler Kitaplığı- Pınar Yay.
Kaostan Önce Son Çıkış, Selçuk Kütük Genç Öncüler Kitaplığı- Pınar Yay.
Yahudilik ve Siyonizm Tarihi, Ertuğrul Bayramođlu Genç Öncüler Kitaplığı- Pınar Yay.
Yusufun Üç Gömleđi, Abdullah Yıldız Genç Öncüler Kitaplığı- Pınar Yay.

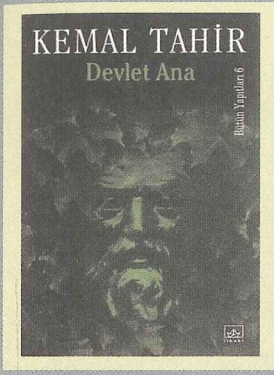
Genel

Yoldaki İşaretler, Seyyid Kutup, Pınar Yay.
Müslümanca Düşünme Üzerine Denemeler, Rasim Özdenören, İz Yay.
Seni Demokrat Yapacaklar, Mesut Karavaşan, Pınar Yay.
Diriliş Neslinin Amentüsü, Sezai Karakoş, Diriliş Yay.
Gelin Müslüman Olalım, Mevdudi Pınar Yay.
Kuran ve Hayat, C. Vatandaş, Pınar Yay.
Vakti Kuşanmak, Atasoy Müftüođlu, İnsan Yay.
Osmanlı İnsanlığın Son Adası, Mustafa Armağan, Ufuk Kitapları
Dine Karşı Din, Ali Şeraiti, İşaret Yay.
Taşları Yemek Yasak, İ. Özel, Şule Yay.
Kardeşlik Çağrısı, Ramazana Kayan, Çıra Yay.
Çağdaş Kavramlar ve Düzenler, Ali Bulaç, İz Yay.
Fil Yazıları, Sibel Eraslan, Birun Yay.
Terörün Efendileri, Mesut Karavaşan Pınar Yay.
Batı Notları, Nuri Pakdil, Edebiyat Dergisi Yay.
Adayış Risalesi, Mustafa İslamoğlu, DengeYay.
Hayatı İslamla Yaşamak, R. Tamer Büyükküpçü, Pınar Yay.
Coğrafyalar Gezdi Yüređim, Sefer Turan, Pınar Yay.
İslam ve İnsanlığın Geleceđi, R. Garaudy, Pınar Yay.
Bir Değirmendir Bu Dünya, Cahit Zarifoğlu, Nehir Yay.
İslam Deklarasyonu, Aliya İzzetbegoviç, Fide Yay.

Abdullah Yıldız
**Haydi
Namaza**

Edebiyat

Çile, Necip Fazıl Kısakürek, Büyük Doğu Yay.

Hikayelerim, Necip Fazıl Kısakürek, Büyük Doğu Yay.

Kuyu, Rasim Özdenören, İz Yay.

Yoksulluk İçimizde, Mustafa Kutlu, Dergah Yay.

Ya Tahammül Ya Sefer, Mustafa Kutlu, Dergah Yay.

Çanakkale Mahşeri, Mehmet Niyazi, Ötüken Yay.

İnsan Ne İle Yaşar, Tolstoy, Şule Yay.

Toprak Ana, Cengiz Aytmatov, Ötüken Yay.

Yağmur Beklerken, Tarık Buğra, Ötüken Yay.

Sahipkaran, Hasan Aycin, İz Yay.

Beş Şehir, A. Hamdi Tanpınar, Dergah Yay.

Eski Yara, Hüseyin Altuntaş Pınar Yay.

Hayal Meyal, Tarık Tufan, Profil Yay.

Hepimus İnsanus, Mine Sota, Carpe Diem Yay.

Hepsi Hikaye, Hüseyin Akin, İlke Yay.

Suç ve Ceza, Dostoyevski, MEB Yay.

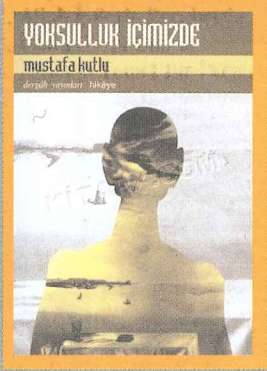
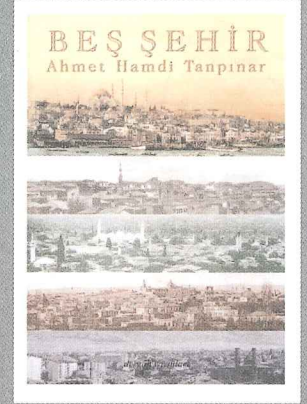
Simyacı, Paulo Coelho, Can Yay.

Beşinci Dağ, Paulo Coelho, Can Yay.

Doğunun Limanları, Amin Maalouf, Yapı Kredi Yayınları

Kurt Kanunu, Kemal Tahir, Tekin Yay.

Devlet Ana, Kemal Tahir, Tekin Yay.

Biyografi

Seyyid Kutup, Fatmanur Altun İlke Yay.

İmam Humeyni, Ayşen Baylak İlke Yay.

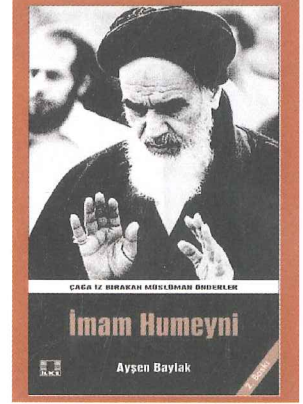
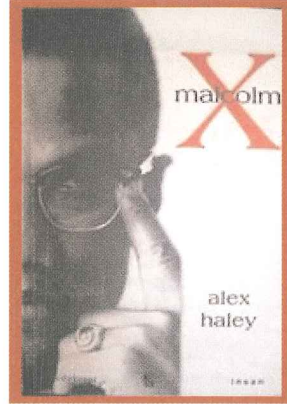
Malcolm X, Alex Hulley, İnsan Yay.

Ebuzer, Hakan Albayrak Vadi Yay.

Müstesna Şair Mehmet Akif, Metin Ö. Mengüşoğlu Pınar Yay.

Ben Bilal, H. A. L. Craig, İnsan Yay.

Akif Duruşlu Asım, Ali Haydar Haksal, İnsan Yay.

Film

1. Bize Nasıl Kıydınız?, Sera Film
2. Malcolm X (Belgesel) Sera Film
3. Malcolm X (Denzel Washington), As Sanat
4. Kelebekler Sonsuza Uçar, Sera Film
5. Çizme, Serà Film
6. Ölü Ozanlar Derneği, Peter Weir
7. Koro, Christophe Barratier
8. V For Vendetta, James McTeigue
9. 12 Kızgın Adam, Sidney Lumet
10. Çöküş, Oliver Hirschbiegel
11. Hotel Rwanda, Terry George
12. Özgürlüğün Rengi, Bille August
13. John Q, Nick Cassavetes
14. Umudunu Kaybetme, Gabriele Muccino
15. Apokalipto, Mel Gibson
16. Özgürlük Çığı, Richard Attenborough
17. Yeremya, Harry Viner
18. On Emir, Cecil B. DeMille
19. Hayy, Elif Video
20. İmparatorun Yolculuğu, Luc Jacquet

Evde Kalmış Şehirlerin Yolcusu

- Hikaye -

Asude Zeynep Toprak

Yeni bir şehre girmek siyahtı... Renkleri yalanlayan bir yanla çıkagelmişti gitme hissi... Önce eşyalarında olan düzene hayret etti, sonra çalan şarkının gereksizliğini ve sonra isabetli bir karala koyduğu çayın fokurdadığını...

Önce siyah vardı... Beyazın genç kızlık hayallerini perdeleyen siyah, önce valizi attı yatağın üzerine. Çayını hızla karıştıran ve çay kaşığına hınçla çay tabağına atan ve dünyalık olan yaşlılara benzeyen bir yanının olduğunu kesik bir kokuyla da olsa fark etti. Fark etmek dizlerine çöken yalnızlığa benziyordu... Çayı tek başına bırakıp gitmek büyük kabalık olurdu, bunu içine sindiremediğinden bardaktan içine boşanırcasına çay döküldü, zira şehirde yağmurun zerresi bile yoktu...

Bir fon tutturma vaktiydi... İçinden geçen gürültülü şehirleri bir kenara koymak ve ağlamadan ve başı dik ve susuz yola çıkma vaktiydi. Yola çıkmalı, çıktıkça kalmalıydı... Belli söz öbekleriyle bir şiire başlamalı, suya sabuna dokunmamalıydı... Anne ve teyzelerini anımsarsa ne ala... Anımsamazsa bulaşıkları bırakıp yola çıkma ihtimali yüksek biri... O... evde kalmış bir siyah, en az şehirler kadar... O, Hazan... Evde kalmış şehirlerin yolcusu!

Sözün hükümünün hükümsüz kaldığı bir yer vardı içinde. Elleriyle devirdiği yaşamına baktı ve bir ah'lık nefes payı bıraktı kendine. Ne çok nefes alıyordu, ne çok susuyordu... Yağmurun sesini duymak için olsa gerek hava raporlarını seyrediyordu.

Valiz artık hazırды. En altta yirmi beşinci yaş gününüyle ilgili bir çizelge, üzerinde insanların adları ve yanında ki artı işaretleri vardı... Sanıldığı gibi doğum gününü anımsayıp tebriklerini iletenlerin isimleri değildi bunlar... Bu kocaman yoklama çizelgesinde, okulu eken ve (en kötüsü bu ya) geç kalanların isimleriydi... Yanında ki artılarda hediyeleri. En büyük hediye dostundan gelmişti, en renkli kalemle atılmıştı artısını...

Geç kalanlarla yola çıkıyordu... Gönlünden hiç ayırmadığı yârinin bir yerlerde pıslık kalmış olma ihtimali canlı tutuyordu gözlerini... Yağmura olan hıncını ayaklarında olan hınç karışımı dirençte görüyordu yeryüzü... Gökyüzünün burnu havadaydı, onu görmek için ne bir çabası ne yağdıracak yağmuru vardı! Hazan gözleriyle yağdırdı önce... Sonra bir iki kelime döküldü dizlerinden:

- Ey gece! Tadın yok... Okunmuyorsun bile...

Gece, cevapsız bıraktı onu... Hazan'ın dizlerinden dökülen kelimeler artık yüklüğünü zorlamıyordu. Günün şefkatli avuçlarında dost terennümlerindeydi... Hazan artık, koskoca kadın olduğunu anımsatan aynalar aramaya başlamıştı... Mevlana'nın ayna dediği şeyi, yüreğinde taşıyor olsaydı(aynası olsaydı taşımaz mıydı?) gerek kalır mıydı? - Kalmazdı...- İyi o zaman boş konuşmayı bırakıp yola devam etmesi isabetli olurdu... Hazan, sonbaharı kıskandıran bir toprak kokusunu üzerine dökerek yola çıkmış biriydi...

Gözlerini devirdi yola. Sağa baktı, sayısız kenti birden yaktı! Sola baktı, şehirlerin silikliğini, isli bir hava soluyormuşçasına içine çekti... Yola baktı, yola... Gözlerini sattı gitmelere...

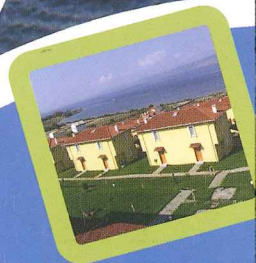
Şehirler Hazan'a kollarını açtı...

Yerlerinizi şimdiden ayırtın, sonbahar, yola çıktı!

Suluca

Tatil Köyü

Nesiller Boyun Sürecek bir Dostluğa Açılan Yol

Aileniz ve sevdiklerinizle birlikte tatil yapabileceğiniz mükemmel bir mekan...

Suluca Tatil Köyü, 13.500 m2 üzerinde %85 yeşil alan, Evinizdeki konforu aratmayacak 105 m2 dublex villalar, Denize sıfır on dönümlük kamp ve piknik alanı, Gün boyunca açık Yüzme Havuzu, Mescid, Kütüphane, Çocuk Parkı ve Kafeteryasıyla Sizleri bütün bir yılın yorgunluğunu atmaya ve ruhunuzu dinlendirmeye davet ediyor.

Suluca Tatil Köyü - Çanakkale Yolu 5. Km. Lapseki / Çanakkale - www.sulucatatilkoyu.com

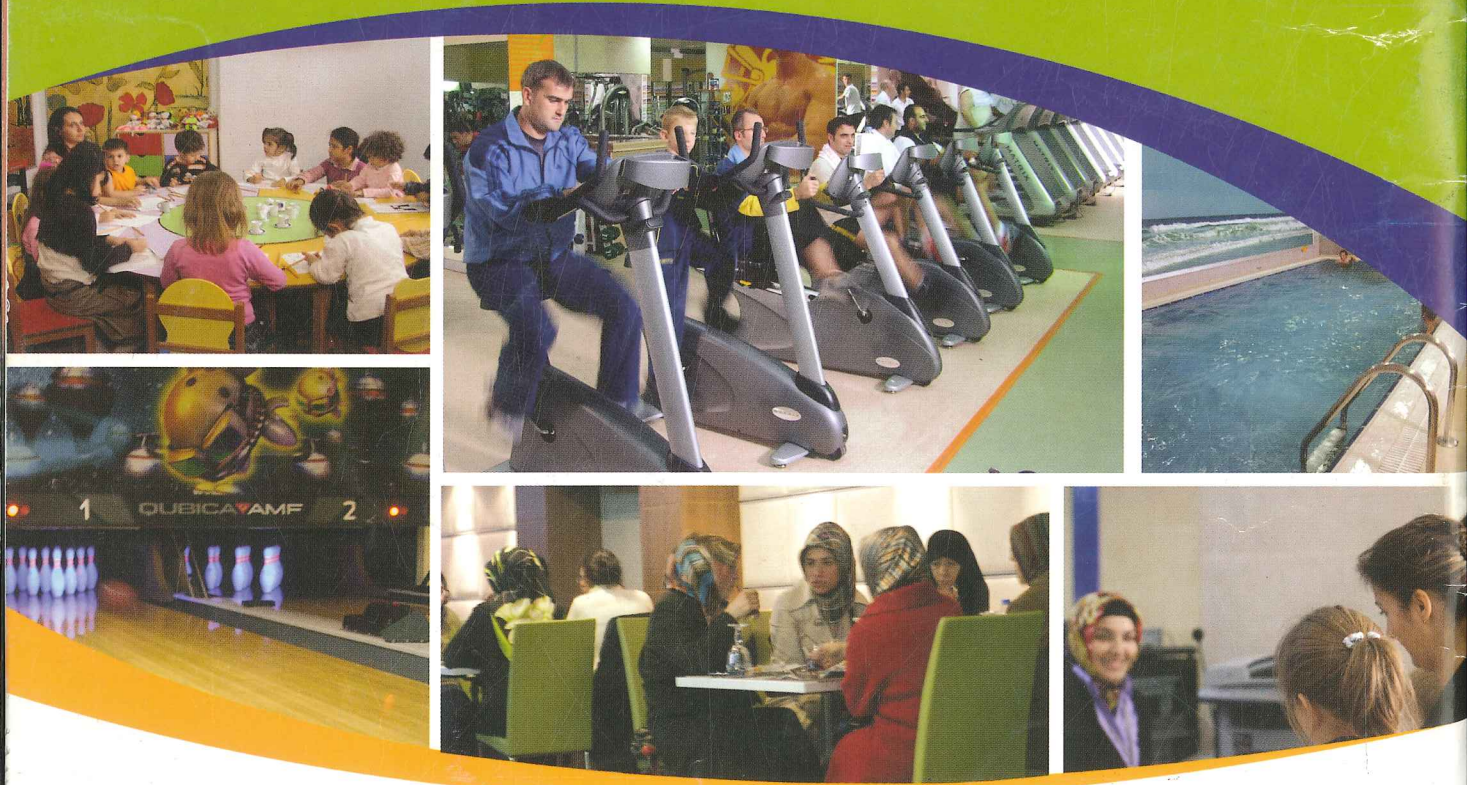
Rezervasyon: 0 286 522 60 03 - 0 212 293 90 41

Daha İyi Bir Hayat Elbette Mükün!

İstanbul'un en büyük ve en modern spor merkezinde profesyonel kadrosu ve eğitimcileriyle haftanın her günü spor yapabileceğiniz şehrin stresinden kurtulabileceğiniz, eğlenirken siz ve dostlarınızla aile ortamını yaşayabileceğiniz yeni yaşam merkeziniz...

Bay Bayan Aynı Anda Farklı Salonlarda!

fitness • havuz • buhar banyosu • türk hamamı • jakuzi • sauna • bowling • bilardo • masa tenisi • çocuk evi
güzellik merkezi • solaryum • sinema salonu • çok amaçlı hizmet içi eğitim merkezi • vitamin cafe-restaurant
kapalı otopark • diyetisyen ve sağlık ekibi'yle Sporevi keyfi sizleri bekliyor

Terazidere Metro İstasyonu Karşısı
0 212 674 41 41
www.sporevi.org

sporevi
"Yeni Yaşam Merkeziniz"